## รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงแรงงาน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน) ได้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... (ชื่อร่างเดิม "ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. ....") เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ โดยมีรายละเอียดดังนี้

**๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น**

๑.๑ การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

๑.๒ การรับฟังความคิดเห็นโดยวิธีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

**๒. จำนวนครั้งและระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น**

**๒.๑ การรับฟังความคิดเห็นในชั้นการยกร่าง**

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. .... จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (www.mol.go.th) ระหว่างวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓

ครั้งที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องในโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ร่วมรู้ ร่วมส่งเสริม "ร่างกฎหมายเพื่อแรงงานนอกระบบ" เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๔ ณ ห้องแกรนด์ บอลรูม ชั้น ๔ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพฯ จัดโดยคณะกรรมาธิการการแรงงาน สภาผู้แทนราษฎร ร่วมกับกระทรวงแรงงาน โดยมีผู้เข้าร่วมการสัมมนาประกอบด้วยหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน แรงงานอิสระ เช่น หาบเร่แผงลอย มอเตอร์ไซค์รับจ้าง คนขับรถแท็กซี่ ผู้รับงานไปทำที่บ้าน ผู้ประกอบอาชีพอิสระ ตัวแทนผู้ประกอบการ เจ้าของสถานประกอบการ เครือข่ายภาคประชาสังคม องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ที่เกี่ยวข้องด้านแรงงานอิสระ และประชาชนทั่วไป

จากนั้นกระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวง ได้มีการสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. .... และมีการวิเคราะห์ผลกระทบทั้งในส่วนของความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น ความจำเป็นในการตรากฎหมาย การวิเคราะห์เหตุผลความจำเป็นที่จะต้องมีระบบคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบแห่งชาติ คณะอนุกรรมการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบจังหวัด รวมทั้งการวิเคราะห์เหตุผลความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดโทษอาญา โดยได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนและปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว

**๒.๒ การรับฟังความคิดเห็นในชั้นการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา**

(๑) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ ผู้เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป เพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... จำนวน ๔ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. .... ที่กระทรวงแรงงานเสนอ ผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) ระหว่างวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๕ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ครั้งที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเค้าโครงการให้ความคุ้มครองและการจัดสวัสดิการให้ผู้ใช้แรงงานแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ก่อนแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุ้มครองแรงงานนอกระบบ พ.ศ. .... เพื่อพิจารณาในวาระที่หนึ่งต่อไป โดยเป็นการเชิญผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล จำนวน ๖ ราย ได้แก่ บริษัท แกร็บแท็กซี่ (ประเทศไทย) จำกัด (Grab) บริษัท ซีคสเตอร์ จำกัด (Seekster) บริษัท เดลิเวอรี่ ฮีโร่ (ประเทศไทย) จำกัด (Foodpanda) บริษัท เพอร์เพิล เวนเจอร์ส จำกัด (Robinhood) บริษัท ไลน์แมน (ประเทศไทย) จำกัด (Lineman) และบริษัท เวล็อคซ์ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด (Airasia Super App. (SUPER+)) ประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Teams) ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕ และวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๓ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในวาระที่หนึ่ง โดยมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทั่วไปผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) ระหว่างวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ และระหว่างวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องโดยตรง โดยเป็นการเชิญผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล จำนวน ๕ ราย ได้แก่ บริษัท แกร็บแท็กซี่ (ประเทศไทย) จำกัด (Grab) บริษัท เดลิเวอรี่ ฮีโร่ (ประเทศไทย) จำกัด (Foodpanda) บริษัท ช้อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด (Shopee Food) บริษัท ลาลามูฟ อีซี่แวน (ประเทศไทย) จำกัด (Lalamove) และบริษัท ไลน์แมน (ประเทศไทย) จำกัด (Lineman) และผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ จำนวน ๓ ราย ได้แก่ ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบแห่งชาติ สภาเกษตรกรแห่งชาติ และสมาคมไรเดอร์แห่งประเทศไทย โดยเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Teams) ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๖ และวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖ และมีการขยายระยะเวลาให้ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงทั้ง ๘ รายดังกล่าว เพื่อจัดส่งความคิดเห็นเป็นหนังสือมายังสำนักงานฯ ถึงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๖

ครั้งที่ ๔ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในวาระที่สอง โดยมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง โดยแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องทั่วไปผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (www.krisdika.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๖ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องโดยตรง โดยเป็นการเชิญผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัล จำนวน ๕ ราย ได้แก่ บริษัท แกร็บแท็กซี่ (ประเทศไทย) จำกัด (Grab) บริษัท เดลิเวอรี่ ฮีโร่ (ประเทศไทย) จำกัด (Foodpanda) บริษัท ช้อปปี้ (ประเทศไทย) จำกัด (Shopee Food) บริษัท ลาลามูฟ

อีซี่แวน (ประเทศไทย) จำกัด (Lalamove) และบริษัท ไลน์แมน (ประเทศไทย) จำกัด (Lineman) และผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ จำนวน ๒ ราย ได้แก่ ศูนย์ประสานงานแรงงานนอกระบบแห่งชาติ และสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Teams) ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๖ และผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ จำนวน ๓ ราย ได้แก่ มูลนิธิเพื่อการพัฒนาแรงงานและอาชีพ กลุ่มสหภาพแรงงาน และตัวแทนผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยเป็นการประชุมผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Microsoft Teams) ในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖

(๒) กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ ผู้เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป เพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... จำนวน ๓ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในวาระที่หนึ่ง

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลาง ระหว่างวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ระหว่างวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๖๕ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ครั้งที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในวาระที่สอง

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลาง ระหว่างวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ระหว่างวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ครั้งที่ ๓ การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ในวาระที่สอง

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลางระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๓ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๑ คน ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๒ คน และมีข้อสังเกตเกี่ยวกับสิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระและการแต่งตั้งคณะกรรมการ

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๖ โดยไม่มีผู้แสดงความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

ในการนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่๙) ได้นำความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องมาพิจารณาปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วยแล้ว

**๒.๓ การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒๐/๒๕๖๖)**

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของหน่วยงานของรัฐ ผู้เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป เพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... จำนวน ๑ ครั้ง ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านระบบกลาง (www.law.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๖ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๕ คน ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ๑ คน

๒. การรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องผ่านทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) (ผ่านระบบ Google Sheet) ระหว่างวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑,๘๔๕ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๑,๘๑๑ คน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คน

**๓. พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น**

การรับฟังความคิดเห็นต่อร่างที่ผ่านการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๐๒๐/๒๕๖๖) ได้ดำเนินการการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระหว่างวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ (รวมระยะเวลา ๓๕ วัน) โดยมีกลุ่มเป้าหมายประกอบด้วยประชาชนทั่วไป ภาคเอกชน รวมถึงหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่น ๆ ดังนี้

๑. ระบบกลางทางกฎหมาย มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๖ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๕ คน ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ๑ คน

๒. ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (ผ่านระบบ Google Sheet) มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑,๘๔๕ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๑,๘๑๑ คน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คน

**๔. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น**

๑. หลักการ เหตุผล และความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ....

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ....”

๓. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒) ที่กำหนดให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และยกเว้นกรณีบทบัญญัติหมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ร่างมาตรา ๒๕ และร่างมาตรา ๒๖) บทบัญญัติหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ส่วนที่ ๑ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ร่างมาตรา ๒๗ ถึงร่างมาตรา ๒๙) และบทบัญญัติหมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการเป็นสมาชิก การสิ้นสมาชิกภาพ และการจ่ายเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุน (ร่างมาตรา ๘๔ ถึงร่างมาตรา ๑๐๘) ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๔. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) เช่น “แรงงานอิสระ” “ผู้ประกอบอาชีพอิสระ” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “ค่าตอบแทน” “องค์กรแรงงานอิสระ” เป็นต้น

๕. มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๔) ที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัติ

๖. หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๑๓) กำหนดหลักการให้แรงงานอิสระมีสิทธิได้รับการส่งเสริม การพัฒนาคุณภาพชีวิต การคุ้มครอง และสิทธิหรือประโยชน์ใดไว้ ย่อมไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่แรงงานอิสระได้รับตามกฎหมายอื่น การกำหนดหลักการในการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่ต้องคำนึงถึง เช่น การมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เสรีภาพในการรวมกันจัดตั้งองค์กรแรงงานอิสระ เป็นต้น การขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระ การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งเป็นผู้ประกอบอาชีพที่ไม่มีนายจ้าง โดยจำแนกประเภทของผู้ประกอบอาชีพอิสระออกเป็น ๗ กลุ่มตามลักษณะหรือสภาพการทำงาน การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระโดยแบ่งผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระออกเป็น ๒ กลุ่มตามความแตกต่างของผู้ประกอบธุรกิจ และการกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะหรือประเภทของการประกอบธุรกิจที่มิได้ให้บริการผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล การกำหนดรายละเอียดของคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลแรงงาน

๗. หมวด ๒ สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๔)

๘. หมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ร่างมาตรา ๒๕ - มาตรา ๒๖)

๙. หมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ร่างมาตรา ๒๗ - มาตรา ๕๘) การกำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ส่วนที่ ๑) ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ (ส่วนที่ ๒) การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ส่วนที่ ๓)

๑๐. หมวด ๕ คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๕๙ - มาตรา ๗๐) กำหนดองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธาน และกำหนดรายละเอียดจำนวนของกรรมการผู้แทนต่าง ๆ ให้ครอบคลุมองค์กรและสภาองค์การที่เกี่ยวข้องกับแรงงานอิสระ การกำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานรับผิดชอบงานเลขานุการของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ การกำหนดให้มีศูนย์ส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของแรงงานอิสระและข้อมูลที่เกี่ยวข้องอันจำเป็นในเขตพื้นที่รับผิดชอบ เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด และดำเนินการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในระดับจังหวัด

๑๑. หมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๗๑ - มาตรา ๑๐๘) กำหนดวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเงินของกองทุน กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำระบบการบัญชีของกองทุน กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุน กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระอาจสมัครเป็นสมาชิกของกองทุนได้ โดยแสดงความประสงค์พร้อมกับจ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินเจ็ดร้อยยี่สิบบาทต่อปี กำหนดเกี่ยวกับการเป็นสมาชิกของกองทุนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระโดยกำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระทุกคนต้องเป็นสมาชิกของกองทุนซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราร้อยละสามของค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับแต่ละครั้ง แต่ไม่เกินอัตราเงินค่าจ้างขั้นสูงที่ใช้เป็นฐานใน

การคำนวณเงินสมทบเพื่อนำส่งเข้ากองทุนประกันสังคมตามที่กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมกำหนดสำหรับผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๓ และกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่หักเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าตอบแทน กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายเดือนตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินอัตราร้อยละสามของค่าบริการที่เป็นเงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ผู้ประกอบธุรกิจเรียกเก็บจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ผู้ประกอบการ หรือผู้บริโภค อันเนื่องมาจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ไม่ว่าจะเรียกว่าค่าตอบแทน ค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่เรียกเก็บ และอาจกำหนดให้แตกต่างกันได้ตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจ

๑๒. หมวด ๗ พนักงานตรวจแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๐๙ - มาตรา๑๑๔) กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ

๑๓. หมวด ๘ บทกำหนดโทษอาญา และมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๑๑๕ - มาตรา ๑๒๔)

๑๔. บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๒๕ - มาตรา๑๓๑)

๑๕. ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

**๕. ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น**

๕.๑ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีความเห็นและข้อสังเกตในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ หลักการ เหตุผล และความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๖ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๕ คน ไม่เห็นด้วย ๑ คน

ประเด็นที่ ๒ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ....” ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๓ วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๔ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) เช่น “แรงงานอิสระ” “ผู้ประกอบอาชีพอิสระ” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “ค่าตอบแทน” “องค์กรแรงงานอิสระ” มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า คำนิยามควรระบุให้ชัดเจนว่าหมายถึงบุคคลใด ควรยกตัวอย่างว่ามีลักษณะอย่างไร และระบุมาตราเพื่อมิให้ตีความแตกต่างกัน

ประเด็นที่ ๕ มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๔) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๖ หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๑๓) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๗ หมวด ๒ สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๔) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า ร่างมาตรา ๑๕ ควรยกเลิก (๑) ซึ่งระบุชื่อกลุ่มต้องมีคำว่า “องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หรือ “องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” และให้ใช้คำว่า “สหภาพผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หรือ “สหภาพผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” แทน และควรใช้คำว่า “สหภาพ” แทน “องค์กร”

ประเด็นที่ ๘ หมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ร่างมาตรา ๒๕ - มาตรา ๒๖) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า ร่างมาตรา ๒๕ (๕) ควรแก้ไขเป็น “การเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพและเที่ยงธรรม”

ประเด็นที่ ๙ หมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ร่างมาตรา ๒๗ - มาตรา ๕๘) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๐ หมวด ๕ คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๕๙ - มาตรา๗๐) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๑ หมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๗๑ - มาตรา ๑๐๘) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๒ หมวด ๗ พนักงานตรวจแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๐๙ - มาตรา๑๑๔) กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๓ หมวด ๘ บทกำหนดโทษอาญา และมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๑๑๕ - มาตรา ๑๒๔) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า กรณีการลงโทษควรคำนึงถึงผลที่ตามมา เนื่องจากกลุ่มแรงงานอิสระเป็นกลุ่มแรงงานกลุ่มจำนวนมาก ดังนั้น จะส่งผลกระทบต่อสังคมและสภาพเศรษฐกิจ

ประเด็นที่ ๑๔ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๒๕ - มาตรา๑๓๑) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๕ ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า การตีกรอบการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระยังแคบเกินไปและไม่สอดคล้องกับสภาพการทำงานในปัจจุบัน

๕.๒ ผลการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) (ผ่านระบบ Google Sheet) ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๖ มีความเห็นและข้อสังเกตในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ หลักการ เหตุผล และความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... มีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๑,๘๔๕ คน โดยเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๑,๘๑๑ คน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คน

ประเด็นที่ ๒ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ “ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ....” ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๓ วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า เสนอให้ระยะเวลาการมีผลบังคับใช้กฎหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๘ เดือน นับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประเด็นที่ ๔ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) เช่น “แรงงานอิสระ” “ผู้ประกอบอาชีพอิสระ” “ผู้ประกอบธุรกิจ” “ค่าตอบแทน” “องค์กรแรงงานอิสระ” มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-คำนิยาม “แรงงานอิสระ” ควรกำหนดให้สอดคล้องกับคำนิยาม “แรงงานนอกระบบ” ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

-เสนอกำหนดนิยาม “ค่าบริการ” ที่เรียกเก็บให้ชัดเจน

-เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า“ค่าตอบแทน”และ“ค่าตอบแทนพิเศษ”ให้ชัดเจน

-ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเข้าองค์ประกอบลักษณะการจ้างทำของ จึงควรได้รับการยกเว้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้

-เสนอปรับปรุงนิยาม “ผู้ประกอบการ” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากคำดังกล่าวอาจทำให้เกิดความสับสนระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหารและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

ประเด็นที่ ๕ มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๔) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๖ หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๑๓) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๗ (๕) ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องเข้าระบบประกันสังคมเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์

-ร่างมาตรา ๙ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (๑) - (๕) ควรนำไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวงตาม (๗) ทั้งหมด

-ร่างมาตรา ๑๒ เสนอให้บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทอยู่ในเขตอำนาจของศาลแพ่ง

-ร่างมาตรา ๑๐ กำหนดนิยามของคำว่า "ผู้ประกอบธุรกิจ"ให้ชัดเจน

-ร่างมาตรา ๑๑ เสนอให้ศูนย์แท็กซี่และวินควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการประกอบอาชีพธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระกับผู้บริโภค

-ร่างมาตรา ๑๓ เสนอให้ออกรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เข้าข่ายไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

ประเด็นที่ ๗ หมวด ๒ สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๔) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๑๔ เสนอให้การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยไม่มีการจำกัดจำนวน แต่อาจใช้วิธีการอื่นในการรวมกุล่ม จัดกลุ่มตามอาชีพ ตามภาค ตามจังหวัดแทน และการรวมกลุ่มต้องเป็นอาชีพเดียวกันหรือต่างอาชีพได้ ควรขยายความให้ชัดเจน เสนอให้มีการปรับแก้จำนวนสมาชิกขั้นต่ำของการรวมกลุ่มให้มีความเหมาะสม และควรกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้แรงงานอิสระคนหนึ่งสามารถเป็นสมาชิกกลุ่มแรงงานอิสระได้เพียงกลุ่มเดียวและต้องมีผู้จ้างงานคนเดียวเท่านั้น

-ร่างมาตรา ๑๖ เสนอให้ปลัดกระทรวงสามารถขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน กรณีการออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร หากมีกรณีจำเป็น

-ร่างมาตรา ๑๘ (๗) เสนอให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มมีสิทธิในการเลือกผู้ไกล่เกลี่ย

-ร่างมาตรา ๑๙ ให้ปลัดกระทรวงยื่นคำร้องต่อศาล เห็นควรแก้ไขเป็น ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายยื่นคำร้องต่อศาล

-ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขจำนวนขั้นต่ำในการรวมกลุ่มองค์กรผู้ประกอบธุรกิจเป็นสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับจำนวนที่มีในปัจจุบัน

ประเด็นที่ ๘ หมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ร่างมาตรา ๒๕ - มาตรา ๒๖) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๒๕-๒๖ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยอ้างอิงจาก มาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงาน และชราภาพ (หากส่งเงินตามเงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน

ประเด็นที่ ๙ หมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ร่างมาตรา ๒๗ - มาตรา ๕๘) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๒๗ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยอ้างอิงจากมาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงาน และชราภาพ (หากส่งเงินตาม

เงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน เสนอให้กำหนดขอบเขตและความหมายของค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้ชัดเจน เสนอให้พิจารณาความซ้ำซ้อนในการจัดสวัสดิการให้แก่ประกอบอาชีพกึ่งอิสระของกองทุน เนื่องจากรถจักรยานยนต์ทุกคันมีหน้าที่ในการซื้อประกันตามพระราชบัญญัติรถยนต์อยู่แล้ว และเสนอแนวทางการจัดให้มีประกันภัยอุบัติเหตุขั้นต่ำ ควรรวมถึงประกันภัยค้ำจุนในความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน

-ร่างมาตรา ๓๑ ไม่ควรให้ภาครัฐมีอำนาจในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการของดิจิทัลแพลตฟอร์ม ซึ่งเป็นการแทรกแซงการประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม ภาครัฐไม่ควรแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำงานของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม รวมทั้งการกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำ และ เสนอให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการกำกับดูแลข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ

-ร่างมาตรา ๓๒ เสนอให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเอกสารใบอนุญาตและมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับผู้ใช้รถจักรยานยนต์เชิงพาณิชย์ของกรมขนส่งทางบกที่มีอยู่แล้ว (ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินค้าและพัสดุภัณฑ์และอาหารด้วยรถจักรยานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๔) และเสนอให้ไม่กำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารชำระภาษีประจำปี ซึ่งเป็นการสร้างภาระหน้าที่ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

-ร่างมาตรา ๓๔ เสนอให้กำหนดแนวทางการร่วมรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจ กรณีผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระประสบอุบัติเหตุแต่ไม่มีใบอนุญาตขับรถหรือไม่ชำระภาษีประจำปี

-ร่างมาตรา ๓๕ เสนอให้กระทรวงแรงงานจัดให้มีการสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารการชำระภาษีประจำปีเท่าที่จำเป็น

-ร่างมาตรา ๓๖ เสนอกระทรวงใช้กรอบคิดในการตัดสินค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรมภายใต้กฎระเบียบที่กำกับดูแลการเรียกรถโดยสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน (ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและค่าบริการอื่น สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔)

-ร่างมาตรา ๓๗ ขอให้แก้ไขอัตราดอกเบี้ยผิดนัดจากการไม่จ่ายค่าตอบแทน ให้มีจำนวนเท่ากับอัตราดอกเบี้ยผิดนัดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน

-ร่างมาตรา ๓๘ เสนอให้แก้ไขจำนวนเงินในการหักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของค่าตอบแทนที่ได้รับในแต่ละครั้ง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และเสนอว่าควรหักเงินจากค่าตอบแทนร้อยละ ๒๐ เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ และการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจหักเงินได้โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระควรกำหนดเหตุที่สามารถยินยอมให้หักเงินได้เพื่อป้องกันมิให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ความยินยอมไปโดยเพราะจำยอมหรือเกรงกลัวต่ออำนาจต่อรองที่เหนือกว่า

-ร่างมาตรา ๔๐ เสนอให้เพิ่มระยะเวลาการจ่ายค่าตอบแทนเมื่อข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง

-ร่างมาตรา ๔๑ ไม่เห็นด้วยกับการนำเงินกองทุนมาจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามข้อเรียกร้อง แล้วไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจ เนื่องจากอาจมีเหตุจำเป็นที่บริษัทฯ งดจ่ายเงินหรือจ่ายค่าตอบแทนไม่เต็มจำนวน ซึ่งเกิดจากความผิดของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และเสนอว่าสิทธิไล่เบี้ยตามวรรคสองให้อายุความสิบปีนับตั้งแต่วันที่สำนักงานได้จ่ายเงิน มีข้อคิดเห็นว่าระยะเวลา ๑๐ ปี ค่อนข้างนานไป ควรจะ

ประมาณ ๕ ปี และเสนอให้ตั้งเจ้าหน้าที่เฉพาะตรวจสอบหนี้ค้างชำระระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแต่ละกรณี

-ร่างมาตรา ๔๒ เสนอว่าการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการควรมีการมุ่งเน้นและเฉพาะเจาะจงในด้านที่หน่วยงานรัฐมีความกังวล เช่น “การบล็อก” “ความปลอดภัย” “ค่าบริการ” และควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗

-มาตรา ๔๖ การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจออกใบสำคัญรับรองการทำงานควรเปิดช่องให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถชี้แจงระยะเวลาการทำงานและลักษณะของงานที่เหมะสมกับรูปแบบการให้บริการของตนเองได้

ประเด็นที่ ๑๐ หมวด ๕ คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๕๙ - มาตรา๗๐) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๔๙ กฎหมายไม่ควรให้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เนื่องจากเป็นการบริหารจัดการของผู้ประกอบธุรกิจดิจิทัลแพลตฟอร์ม เสนอให้ระบุตัวอย่างของผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน กรณีที่เหตุนั้นมีความร้ายแรงที่อาจส่งผลกระทบชีวิตหรือทรัพย์สิน และขอให้กำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินให้ชัดเจน

-ร่างมาตรา ๕๐ เสนอให้ภายใต้เงื่อนไขการรับรองระบบอิเล็กทรอนิกส์และผู้ให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการขนส่งทางบก ที่กรมฯ มีสิทธิในการขอให้แพลตฟอร์มนำคนขับออกจากระบบ ในกรณีที่คำสั่งของกรมฯ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง กล่าวคือ คนขับไม่มีความผิด กระทรวงแรงงานอาจจำเป็นต้องมีการกำหนดเงื่อนไขหรือกลไกการตัดสินผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

-ร่างมาตรา ๕๙ เสนอให้องค์ประกอบของคณะกรรมการควรเป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และควรเพิ่มคณะอนุกรรมการ ระดับจังหวัด และเสนอให้แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการให้ผู้แทนฝ่ายแรงงานและผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบธุรกิจมีจำนวนเท่ากัน

-ร่างมาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนพลวัตรทางสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา

ประเด็นที่ ๑๑ หมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๗๑ - มาตรา ๑๐๘) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๗๓ กำหนดมาตรการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เกิดความโปร่งใสและปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เสนอการให้สินเชื่อควรใช้ประโยชน์จากสถาบันการเงินที่มีอยู่ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและความสามารถ เช่น ธนาคารพาณิชย์ เสนอให้กองทุนไม่มีวัตถุประสงค์ในการให้สินเชื่อแก่แรงงานอิสระ และหมวดกองทุนฯ ควรเพิ่มการรายงานสถานการเงินของกองทุนฯ โดยผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

-ร่างมาตรา ๗๔ ควรมีช่องทางให้สามารถนำเงินสมทบตามมาตรา ๗๒ (๗) ซึ่งเป็นเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน มาเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

-ร่างมาตรา ๗๙ ควรให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มเติมในการบริการจัดการรายได้ทรัพย์สินของกองทุนให้เพิ่มขึ้นและนำผลกำไรไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

-ร่างมาตรา ๘๔ เสนอเพิ่มค่าสมาชิกของกองทุนฯ ของผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยเทียบเคียงประกันสังคม มาตรา ๔๐

-ร่างมาตรา ๙๐ เสนอให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนแตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจ ควรให้กำหนดอัตราเงินสมทบแตกต่างกันตามประเภทของงาน และเสนอให้พิจารณาอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนไม่เกินร้อยละ ๑.๕ ของค่าตอบแทนที่ได้รับ แต่ไม่เกินเดือนละ ๑๕๙ บาท

-ร่างมาตรา ๙๑ เสนอให้คนขับเป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินสะสมจากค่าตอบแทนด้วยตนเอง หลังจากขึ้นทะเบียนแล้วจะทำให้คนขับสามมารถจัดสรรรายได้สำหรับการใช้จ่ายที่จำเป็นและส่วนที่ต้องการจะสมทบเข้ากองทุนได้

ประเด็นที่ ๑๒ หมวด ๗ พนักงานตรวจแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๐๙ - มาตรา ๑๑๔) กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๓ หมวด ๘ บทกำหนดโทษอาญา และมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๑๑๕ - มาตรา ๑๒๔) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๔ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๒๕ - มาตรา๑๓๑) ไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว

ประเด็นที่ ๑๕ ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและขับเคลื่อนกฎหมายดังกล่าว ให้เห็นผลที่เป็นรูปธรรม โดยออกเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือมีสถานะเทียบเท่ากรม เพื่อรองรับการดูแลแรงงานอิสระที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต และเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

-ส่งเสริมการวางแผนทางด้านการเงินที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้แรงงานอิสระมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้

-ภารกิจการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ควรกระจายให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานต่าง ๆ ประกอบด้วย ภารกิจการส่งเสริมการมีงานทำให้กับแรงงานอิสระ (กรมการจัดหางาน) ภารกิจพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอิสระ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) ภารกิจการคุ้มครอง ยื่นคำร้องทุกข์ร้องเรียน และฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) ภารกิจกิจส่งเสริมประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคม) ภารกิจส่งเสริมการขึ้นทะเบียน รวมกลุ่มรวมตัว จัดตั้งองค์กร และบริหารกองทุน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน) และควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. เป็นการเฉพาะภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน

-ควรมีการสำรวจความคิดเห็นแรงงานอิสระทุกกลุ่ม ว่ามีความต้องการจริงๆ หรือต้องการให้ช่วยเหลือ/สนับสนุนในประเด็นใดบ้าง และให้มีครอบคลุมกลุ่มอาชีพอิสระทุกกลุ่ม

-อาจมองในมุมมองเรื่องรายได้ การหักเงินเพื่อเข้ากองทุนกลุ่มแรงงานนอกระบบนี้และการจ่ายภาษีให้สัมพันธ์กัน รวมถึงการบริหารกองทุนที่หักเพื่อความเป็นธรรม

-ควรระบุกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่ง

-อาจต้องทบทวนพระราชบัญญัติเกี่ยวกับศาลแรงงานในส่วนของการจัดตั้งและการพิจารณาคดีเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการคุ้มครองแรงงานอิสระในร่างฉบับนี้

-ควรมีการตั้งองค์กรและกรรมการขึ้นมาดูแลแรงงานอิสระในแต่ละสาขาอาชีพ

-ควรส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล คำนึงถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่แรงงานอิสระพึงได้รับ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

-แรงงานอิสระควรมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม และความเป็นธรรมในการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ

-เกี่ยวกับขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแรงงานอาชีพอิสระ บางกลุ่มอาชีพอาจจะไม่เข้าใจวิธีการขึ้นทะเบียน โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรม อาจจะมีการทำความเข้าใจตามแหล่งชุมชนก่อนเพื่อให้มีการรับรู้ที่เหมือนกัน และการร่วมกลุ่มอาชีพอิสระต่างๆ อยากให้มีการจัดตั้งองค์กรหลักตามกฎหมายที่กำกับดูแลหลักแล้วกระจายลงกลุ่มอาชีพ กลุ่มอาชีพตามภูมิภาค ตามจังหวัด

-ช่องทางในการเข้าถึงบริการของกลุ่มแรงงานอิสระและกึ่งอิสระ ควรเป็นช่องทางที่เข้าถึงง่าย ซึ่งควรแบ่งเป็น ๒ กลุ่มที่ชัดเจน คือกลุ่มที่ใช้เทคโนโลยี และกลุ่มที่ไม่ใช่เทคโนโลยี และควรมีการประชาสัมพันธ์ อธิบายสื่อสารแบบเข้าใจง่าย

-การขึ้นทะเบียนแรงงาน ควรระบุความรู้ความสามารถให้ชัดเจนและทำบัญชีไว้เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบและสามารถติดต่อรับทำงานได้โดยสะดวก

- การขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระ ควรใช้แพลตฟอร์มช่วยอำนวยความสะดวกให้ที่แรงงานสามารถลงทะเบียนได้ง่าย

-ควรมีการจัดทำแอพพลิเคชั่น เพื่อใช้ในการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยภาครัฐและแรงงานอิสระ

-ต้องการให้แรงงานอิสระให้รวมไปถึง พนักงานจ้างเหมาบริการในหน่วยงานของรัฐ เพราะแรงงานกลุ่มนี้ไม่เข้าถึงสวัสดิการประกันสังคม และไม่มีหลักประกันในการทำงานที่มั่นคง

-ควรมีใบรับรองอาชีพ เช่น การทำเบเกอรี่ ถ้าได้มาพัฒนาฝีมือกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะมีใบรับรอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคได้เพิ่มขึ้นว่าจะได้บริโภคของดีมีคุณภาพ ร้านได้มาตรฐาน

-ในการกำหนดนโยบายและแนวทาง ควรกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและข้อเรียกร้องแรงงานแรงงานอิสระ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และไม่ควรกำหนดนโยบายและแนวทางที่เป็นการจำกัดสิทธิในการเจรจาต่อรองของแรงงาน

-ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงบริการฯ ข้อมูลข่าวสารสิทธิขั้นพื้นฐาน

-ควรให้มีการรวมกลุ่มแรงงานโดยแบ่งตามความถนัดและมีการอบรมให้ความรู้ตามความถนัดนั้นเป็นระยะๆแรงงานที่ได้จะได้มีคุณภาพ

-ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคมเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐

-อยากเพิ่มคุณค่าของผู้ประกอบอาชีพนี้ โดยมีการออกใบอนุญาตโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้มีคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ ยกระดับความเป็นมืออาชีพ และเป็นการคุ้มครองไม่ให้ถูกแย่งงานจากบุคคลอื่น

-ส่งเสริมให้ได้รับสิทธิจากกองทุนประกันสังคม เสนอให้กระทรวงแรงงานพิจารณาการใช้และปรับปรุงระบบประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ ที่มีอยู่

-เสนอให้ขยายความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานกึ่งอิสระผ่านระบบประกันสังคม

**๖. คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น**

กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวง ได้นำความเห็นและข้อสังเกตดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ หลักการ เหตุผล และความจำเป็นของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... เนื่องจากมีผู้ที่เห็นด้วยในประเด็นดังกล่าวกว่าร้อยละ ๙๘ และได้พิจารณาแล้วเห็นว่า หลักการ เหตุผล และความจำเป็นของร่างฯ มีความจำเป็นและเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๒ ชื่อร่างพระราชบัญญัติ "ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ...." เนื่องจากไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว และได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มีความเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๓ วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒) ที่มีผู้ให้มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า เสนอให้ระยะเวลาการมีผลบังคับใช้กฎหมาย ไม่น้อยกว่า ๑๘ เดือน นับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา พิจารณาแล้ว เห็นว่า วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๔ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) เช่น "แรงงานอิสระ" "ผู้ประกอบอาชีพอิสระ" "ผู้ประกอบธุรกิจ" "ค่าตอบแทน" "องค์กรแรงงานอิสระ" มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-คำนิยาม "แรงงานอิสระ" ควรกำหนดให้สอดคล้องกับคำนิยาม "แรงงานนอกระบบ" ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว ครอบคลุมหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว

-เสนอกำหนดนิยาม "ค่าบริการ" ที่เรียกเก็บให้ชัดเจน พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว

-เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า"ค่าตอบแทน"และ"ค่าตอบแทนพิเศษ"ให้ชัดเจน พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว

-ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเข้าองค์ประกอบลักษณะการจ้างทำของ จึงควรได้รับการยกเว้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดตามร่างพระราชบัญญัติฯ มีความเหมาะสมแล้ว

-เสนอปรับปรุงนิยาม "ผู้ประกอบการ" ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากคำดังกล่าวอาจทำให้เกิดความสับสนระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหารและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว

-คำนิยามควรระบุให้ชัดเจนว่าหมายถึงบุคคลใด ควรยกตัวอย่างว่ามีลักษณะอย่างไร และระบุมาตราเพื่อมิให้ตีความแตกต่างกัน พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๕ มาตรารักษาการ (ร่างมาตรา ๔) เนื่องจากไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว และได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มีความเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๖ หมวด ๑ บททั่วไป (ร่างมาตรา ๕ - มาตรา ๑๓) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๗ (๕) ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องเข้าระบบประกันสังคมเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดรายละเอียดตามร่างมาตรา ๗(๕) ที่กำหนดให้การส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต้องคำนึงถึงหลักการการให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคมฯ มีความเหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๙ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (๑) - (๕) ควรนำไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวงตาม (๗) ทั้งหมด พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดรายละเอียดผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๙ มีความชัดเจนเหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๑๒ เสนอให้บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทอยู่ในเขตอำนาจของศาลแพ่ง พิจารณาแล้ว เห็นว่า การให้คดีอยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงานมีความเหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๑๐ กำหนดนิยามของคำว่า "ผู้ประกอบธุรกิจ"ให้ชัดเจน พิจารณาแล้ว เห็นว่า นิยามตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความชัดเจนแล้ว

-ร่างมาตรา ๑๑ เสนอให้ศูนย์แท็กซี่และวินควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการประกอบอาชีพธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระกับผู้บริโภค พิจารณาแล้ว เห็นว่า จะรับข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาในการออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตรา ๑๑ ต่อไป

-ร่างมาตรา ๑๓ เสนอให้ออกรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เข้าข่ายไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๗ หมวด ๒ สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๔) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๑๔ เสนอให้การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยไม่มีการจำกัดจำนวน แต่อาจใช้วิธีการอื่นในการรวมกุลม จัดกลุ่มตามอาชีพ ตามภาค ตามจังหวัดแทน และการรวมกลุ่มต้องเป็นอาชีพเดียวกันหรือต่างอาชีพได้ ควรขยายความให้ชัดเจน เสนอให้มีการปรับแก้จำนวนสมาชิกขั้นต่ำของการรวมกลุ่มให้มีความเหมาะสม และควรกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้แรงงานอิสระคนหนึ่งสามารถเป็นสมาชิกกลุ่มแรงงานอิสระได้เพียงกลุ่มเดียวและต้องมีผู้จ้างงานคนเดียวเท่านั้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดเพียงจำนวนขั้นต่ำของผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้เพียง ๕ คนขึ้นไป ไม่ได้กำหนดจำนวนขั้นสูงไว้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการรวมตัวจัดตั้งองค์กรได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของหลักเกณฑ์การที่จะขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาประกอบการออกกฎหมายลำดับรองต่อไป ส่วนประเด็นที่เสนอให้มีการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้แรงงานอิสระคนหนึ่งสามารถเป็นสมาชิกกลุ่มแรงงานอิสระได้เพียงกลุ่มเดียวและต้องมีผู้จ้างงานคนเดียวเท่านั้น จะเป็นการปิดโอกาสของแรงงานอิสระในการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากแรงงานอิสระอื่นซึ่งมิได้มีลักษณะอาชีพเดียวกันแต่มีความรู้ความสามารถในด้านอื่นที่อาจให้ความช่วยเหลือหรือเป็นประโยชน์ต่อแรงงานอิสระและในส่วนการยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งก็ไม่ได้จำกัดว่าต้องมีลักษณะอาชีพเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อมิให้กระทบต่อเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและขัดต่ออนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ จึงเห็นว่าตามร่างมาตรา ๑๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๑๕ ควรยกเลิก (๑) ซึ่งระบุชื่อกลุ่มต้องมีคำว่า "องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ" หรือ "องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ" และให้ใช้คำว่า "สหภาพผู้ประกอบอาชีพอิสระ" หรือ "สหภาพผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ" แทน และควรใช้คำว่า "สหภาพ" แทน "องค์กร" พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๕ (๑) กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว และสอดคล้องกับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดรองรับสิทธิการจัดตั้งองค์กร

-ร่างมาตรา ๑๖ เสนอให้ปลัดกระทรวงสามารถขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน กรณีการออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร หากมีกรณีจำเป็น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๖ กำหนดระยะเวลาการพิจารณาออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งการไม่ได้กำหนดให้มีการขยายระยะเวลาการพิจารณาการออกใบสำคัญออกไปจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำขอรับใบสำคัญฯ

-ร่างมาตรา ๑๘ (๗) เสนอให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มมีสิทธิในการเลือกผู้ไกล่เกลี่ย พิจารณาแล้ว เห็นว่าร่างมาตรา ๑๘ (๗) เป็นการกำหนดรับรองสิทธิขององค์กรผู้

ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ได้รับใบสำคัญจัดตั้งซึ่งกำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ส่วนกรณีเสนอให้มีสิทธิเลือกผู้ไกล่เกลี่ยได้นั้นจะนำไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองที่จะออกตามร่างมาตรา ๔๘ ประกอบร่างมาตรา ๕๓ ต่อไป

-ร่างมาตรา ๑๙ ให้ปลัดกระทรวงยื่นคำร้องต่อศาล เห็นควรแก้ไขเป็น ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายยื่นคำร้องต่อศาล พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขจำนวนขั้นต่ำในการรวมกลุ่มองค์กรผู้ประกอบธุรกิจเป็นสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับจำนวนที่มีในปัจจุบัน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว และสอดคล้องกับหลักการรวมตัวขององค์กรด้านแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์

ประเด็นที่ ๘ หมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (ร่างมาตรา ๒๕ - มาตรา ๒๖) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๒๕-๒๖ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยอ้างอิงจาก มาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงาน และชราภาพ (หากส่งเงินตามเงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๕-๒๖ กำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้เหมาะสมแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ร่างมาตรา ๒๕ (๕) ควรแก้ไขเป็น “การเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพและเที่ยงธรรม” พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๕ (๕) ที่กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับการส่งเสริมการเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่เหมาะสมนั้น เป็นการกำหนดถ้อยคำเหมาะสมกับบริบทการใช้ถ้อยคำในร่างมาตราดังกล่าวแล้ว

ประเด็นที่ ๙ หมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ (ร่างมาตรา ๒๗ - มาตรา ๕๘) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๒๗ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระโดยอ้างอิงจากมาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงาน และชราภาพ (หากส่งเงินตามเงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน เสนอให้กำหนดขอบเขตและความหมายของค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้ชัดเจน เสนอให้พิจารณาความซ้ำซ้อนในการจัดสวัสดิการให้แก่ประกอบอาชีพกึ่งอิสระของกองทุน เนื่องจากรถจักรยานยนต์ทุกคันมีหน้าที่ในการซื้อประกันตามพระราชบัญญัติรถยนต์อยู่แล้ว และเสนอแนวทางการจัดให้มีประกันภัยอุบัติเหตุขั้นต่ำ ควรรวมถึงประกันภัยค้ำจุนในความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๗ กำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไว้เหมาะสมแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ส่วนที่ร่างมาตรา ๒๗ (๑) ที่กำหนดสิทธิของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ขึ้นทะเบียนแล้วให้ได้รับความคุ้มครองเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรม (Fair Agreement)และค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (Fair Reward) ซึ่งเป็นการกำหนดถ้อยคำที่ชัดเจนแล้ว ประกอบกับมีการกำหนดบทนิยามคำว่า “ค่าตอบแทน” ไว้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดขอบเขตและนิยามคำว่า “ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม” เพิ่มเติมแต่อย่างใด ส่วนประเด็นเสนอแนะเรื่องความซ้ำซ้อนเห็นว่า ได้ถูกกำหนดให้คำนึงถึงในร่างมาตรา ๒๘ แล้ว ว่าการจัดสิทธิประโยชน์ดังกล่าวให้คำนึงถึงลักษณะของการประกอบ

อาชีพ ความซ้ำซ้อนกับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

-ร่างมาตรา ๓๑ ไม่ควรให้ภาครัฐมีอำนาจในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการของดิจิทัลแพลตฟอร์ม ซึ่งเป็นการแทรกแซงการประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม ภาครัฐไม่ควรแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำงานของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม รวมทั้งการกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำ และ เสนอให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการกำกับดูแลข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้วซึ่งการที่กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีอำนาจกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมได้เฉพาะในกรณีที่คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขที่เป็นธรรม (Fair Agreement)

-ร่างมาตรา ๓๒ เสนอให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเอกสารใบอนุญาตและมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับผู้ใช้รถจักรยานยนต์เชิงพาณิชย์ของกรมขนส่งทางบกที่มีอยู่แล้ว (ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินค้าและพัสดุภัณฑ์และอาหารด้วยรถจักรยานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๔) และเสนอให้ไม่กำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารชำระภาษีประจำปี ซึ่งเป็นการสร้างภาระหน้าที่ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๒ กำหนดไว้เหมาะสม และสอดคล้องกับประกาศกรมการขนส่งทางบกฉบับดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองไม่ให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระกระทำผิดต่อกฎหมาย รวมทั้งคุ้มครองบุคคลภายนอกที่อาจได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดต่อกฎหมายเนื่องจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ อย่างไรก็ดี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าว ในร่างมาตรา ๓๕ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการเปิดเผยหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวกับผู้ประกอบธุรกิจด้วย ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ เพื่อมิให้เป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

-ร่างมาตรา ๓๔ เสนอให้กำหนดแนวทางการร่วมรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจ กรณีผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระประสบอุบัติเหตุแต่ไม่มีใบอนุญาตขับรถหรือไม่ชำระภาษีประจำปี พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นผลให้ผู้ประสบภัยจากรถของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ต้องร่วมรับผิดกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่เกินวงเงินคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

-ร่างมาตรา ๓๕ เสนอให้กระทรวงแรงงานจัดให้มีการสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารการชำระภาษีประจำปีเท่าที่จำเป็น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๕ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการเปิดเผยหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวกับผู้ประกอบธุรกิจด้วย ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ เพื่อมิให้เป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร

-ร่างมาตรา ๓๖ เสนอกระทรวงใช้กรอบคิดในการตัดสินค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรมภายใต้กฎระเบียบที่กำกับดูแลการเรียกรถโดยสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน (ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและค่าบริการอื่น สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบ

อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔) พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๖ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว การที่ร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำได้ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนว่าค่าตอบแทนตามข้อตกลงและเงื่อนไขไม่เป็นธรรมและทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควรก็เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (Fair Reward) เทียบเท่ากับการคุ้มครองค่าจ้างของลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน และสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๕ (Protection of Wages Convention, ๑๙๔๙) อย่างไรก็ตามจะได้นำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตราดังกล่าวต่อไป

-ร่างมาตรา ๓๗ ขอให้แก้ไขอัตราดอกเบี้ยผิดนัดจากการไม่จ่ายค่าตอบแทน ให้มีจำนวนเท่ากับอัตราดอกเบี้ยผิดนัดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๗ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว

-ร่างมาตรา ๓๘ เสนอให้แก้ไขจำนวนเงินในการหักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของค่าตอบแทนที่ได้รับในแต่ละครั้ง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง และเสนอว่าควรหักเงินจากค่าตอบแทนร้อยละ ๒๐ เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ และการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจหักเงินได้โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระควรกำหนดเหตุที่สามารถยินยอมให้หักเงินได้เพื่อป้องกันมิให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ความยินยอมไปโดยเพราะจำยอมหรือเกรงกลัวต่ออำนาจต่อรองที่เหนือกว่า พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๘ กำหนดไว้เหมาะสม และสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๕ (Protection of Wages Convention, ๑๙๔๙) แล้ว เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระส่วนใหญ่ มีศักยภาพในการต่อรองค่อนข้างน้อย รัฐจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือโดยกำหนดมาตรการควบคุมไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจมีการหักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นจำนวนมากเกินไปจนอาจไม่เหลือเงินเพียงพอต่อการดำรงชีพ

-ร่างมาตรา ๔๐ เสนอให้เพิ่มระยะเวลาการจ่ายค่าตอบแทนเมื่อข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ

-ร่างมาตรา ๔๑ ไม่เห็นด้วยกับการนำเงินกองทุนมาจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามข้อเรียกร้อง แล้วไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจ เนื่องจากอาจมีเหตุจำเป็นที่บริษัทฯ งดจ่ายเงินหรือจ่ายค่าตอบแทนไม่เต็มจำนวน ซึ่งเกิดจากความผิดของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และเสนอว่าสิทธิไล่เบี้ยตามวรรคสองให้อายุความสิบปีนับตั้งแต่วันที่สำนักงานได้จ่ายเงิน มีข้อคิดเห็นว่าระยะเวลา ๑๐ ปี ค่อนข้างนานไป ควรจะประมาณ ๕ ปี และเสนอให้ตั้งเจ้าหน้าที่เฉพาะตรวจสอบหนี้ค้างชำระระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแต่ละกรณี พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จ่ายเงินค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ หรือเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายภายในเวลาที่กำหนด โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจ่ายเงินดังกล่าวจากกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละสามต่อปีให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และมีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยสิทธิไล่เบี้ยดังกล่าวมีอายุความสิบปีนับแต่วันที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ซึ่งระยะการใช้สิทธิไล่เบี้ยเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน (ม.๑๓๕) และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ม.๑๙๗/๓๐) ทั้งนี้ ประเด็นที่เสนอให้ตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหนี้ค้างชำระ จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ร่างมาตรา ๔๒ เสนอว่าการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการควรมีการมุ่งเน้นและเฉพาะเจาะจงในด้านที่หน่วยงานรัฐมีความกังวล เช่น “การบล็อก” “ความปลอดภัย” “ค่าบริการ” และ

ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เป็นธรรมหรือทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควร คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและจะมีผลใช้บังคับได้เมื่อนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งการกำหนดดังกล่าวก็เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ได้รับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรม (Fair Agreement) โดยมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าถือโอกาสเอาเปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าโดยอาศัยข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป และแม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการในการพิจารณาเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่ไม่เป็นธรรมนั้น แต่มีกฎหมายกลางเกี่ยวกับการกำกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ(บุคคล หรือคณะบุคคล เช่น คณะกรรมการฯ) ไว้แล้วในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นหลักประกันความโปร่งใส เป็นธรรม และเป็นกลางปราศจากส่วนได้เสียในเรื่องที่ตนปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวในร่างกฎหมายฉบับนี้

-มาตรา ๔๖ การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจออกใบสำคัญรับรองการทำงานควรเปิดช่องให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถชี้แจงระยะเวลาการทำงานและลักษณะของงานที่เหมะสมกับรูปแบบการให้บริการของตนเองได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่า จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ประเด็นที่ ๑๐ หมวด ๕ คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๕๙ - มาตรา๗๐) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๔๙ กฎหมายไม่ควรให้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เนื่องจากเป็นการบริหารจัดการของผู้ประกอบธุรกิจดิจิทัลแพลตฟอร์ม เสนอให้ระบุตัวอย่างของผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน กรณีที่เหตุนั้นมีความร้ายแรงที่อาจส่งผลกระทบชีวิตหรือทรัพย์สิน และขอให้กำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินให้ชัดเจน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาโดยตรง เช่น ปัญหาการหยุดหรือระงับการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ที่ล่าช้า ข้อตกลงเงื่อนไขการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งการกำหนดให้อำนาจให้หน่วยงานรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบสามารถช่วยในการคุ้มครองผู้ใช้บริการหรือลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะในส่วนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ทำงานผ่านแพลตฟอร์ม เพื่อให้มีความเสถียรและปลอดภัยในการให้บริการ รักษาความเท่าเทียมและป้องกันการประมวลผลที่ไม่ยุติธรรม นอกจากนี้ในส่วนของผู้ประกอบธุรกิจแฟลตฟอร์มจะได้รับประโยชน์จากกลไกนี้หลายประการ เช่น สามารถนำมาเพิ่มประสิทธิภาพและความถูกต้องในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ช่วยให้มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เป็นธรรมและมีความเท่าเทียม นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือของแฟลตฟอร์มในตลาดและส่งเสริมการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้ ในส่วนของการกำหนดให้กรณีที่มีเหตุมีความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน ผู้ประกอบธุรกิจอาจสั่งระงับการจ่ายงานแก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นการชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ซึ่งมาตรการดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการรักษาความสงบและความปลอดภัยในสังคม ส่วนข้อเสนอที่เห็นว่าควรกำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินนั้น เห็นว่าเป็นถ้อยคำที่มีความชัดเจนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะรับไปพิจารณาจัดทำคำชี้แจง และยกตัวอย่างประกอบการใช้บังคับกฎหมายต่อไป

-ร่างมาตรา ๕๐ เสนอให้ภายใต้เงื่อนไขการรับรองระบบอิเล็กทรอนิกส์และผู้ให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการขนส่งทางบก ที่กรมฯ มีสิทธิในการขอให้แพลตฟอร์มนำคนขับออกจากระบบ ในกรณีที่คำสั่งของกรมฯ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง กล่าวคือ คนขับไม่มีความผิด กระทรวงแรงงานอาจจำเป็นต้องมีการกำหนดเงื่อนไขหรือกลไกการตัดสินผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ร่างมาตรา ๕๙ เสนอให้องค์ประกอบของคณะกรรมการควรเป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และควรเพิ่มคณะอนุกรรมการ ระดับจังหวัด และเสนอให้แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการให้ผู้แทนฝ่ายแรงงานและผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบธุรกิจมีจำนวนเท่ากัน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตามในส่วนของอนุกรรมการระดับจังหวัด เป็นอำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในการพิจารณาแต่งตั้งตามร่างมาตรา ๖๘ ซึ่งให้อำนาจคณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และในส่วนของร่างมาตรา ๕๙ (๕) และ (๖) กำหนดองค์ประกอบของกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระไว้เหมาะสมแล้ว โดย (๕) กำหนดให้มีผู้แทนที่มาจากทั้งผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ซึ่งผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ มีจำนวน ๔ คน นั้น มาจากผู้แทนองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ จำนวน ๒ คน และผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจำนวน ๒ คน ในขณะที่ผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบธุรกิจตาม (๖) มีจำนวน ๔ คน นั้น มาจากผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๒ คน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๑ คน ผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๑ คน รวมเป็นผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๔ คน เท่ากันกับผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแล้ว

-ร่างมาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนพลวัตรทางสังคมโลกอยู่ตลอดเวลา พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๖๗ ที่กำหนดให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างน้อยทุกห้าปีนั้น กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม ในร่างมาตรา ๖๗ วรรคสอง ได้กำหนดกรณีที่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปกระทบต่อนโยบายและแนวทางฯ คณะกรรมการจะจัดให้มีการทบทวนก่อนระยะเวลาก็ได้

ประเด็นที่ ๑๑ หมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๗๑ - มาตรา ๑๐๘) มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ร่างมาตรา ๗๓ กำหนดมาตรการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เกิดความโปร่งใสและปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เสนอการให้สินเชื่อควรใช้ประโยชน์จากสถาบันการเงินที่มีอยู่ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและความสามารถ เช่น ธนาคารพาณิชย์ เสนอให้กองทุนไม่มีวัตถุประสงค์ในการให้สินเชื่อแก่แรงงานอิสระ และหมวดกองทุนฯ ควรเพิ่มการรายงานสถานการเงินของกองทุนฯ โดยผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากแรงงานอิสระส่วนใหญ่ประสบปัญหา การกู้ยืมเงินเนื่องจากขาดหลักประกัน โดยการที่กองทุนกำหนดให้สามารถนำเงินกองทุนไปให้แรงงานอิสระกู้ยืมเงินได้จะเป็นกลไกที่สำคัญในการที่จะสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพของแรงงานอิสระให้มีความมั่นคงในอาชีพ ช่วยใช้ในบรรเทาความเดือดร้อนในการการดำรงชีพและยังเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ และในส่วนของการบริหารกองทุนมีกลไกคณะกรรมการบริหารกองทุนในการกับกับดูแลบริหารจัดการ และติดตามการดำเนินการใช้จ่ายเงิน รวมถึงวางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน นอกจากนี้ร่างกฎหมายยังกำหนดกลไกการตรวจสอบ กำกับดูแล ให้

การบริการกองทุนเป็นไปด้วยความโปร่งใส อาทิเช่น ร่างมาตรา ๘๒ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงา จะต้องจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับเงินค่าสมาชิก เงินสะสม ดอกผลต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกสามารถตรวจสอบได้ โดยสะดวกตลอดเวลา การบริหารกองทุนตามร่างมาตรา ๘๓ ก็กำหนดให้มีการรายงาน การจัดทำบัญชี การตรวจสอบ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน เป็นต้น ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียนซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดให้กองทุนจะต้องถูกตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทุกรอบปีบัญชีแล้ว จึงไม่จำต้องเขียนกำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ.นี้อีก อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตราที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ร่างมาตรา ๗๔ ควรมีช่องทางให้สามารถนำเงินสมทบตามมาตรา ๗๒ (๗) ซึ่งเป็นเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน มาเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๔ ที่กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายในการบริหารกองทุนฯ ไว้เหมาะสมแล้ว โดยเงินกองทุนที่มาจากเงินค่าสมาชิกที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระจ่ายเข้ากองทุน เงินสะสมที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจ่ายเข้ากองทุน และเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน เป็นเงินที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำไปใช้จ่ายเพื่อการจัดสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่แรงงานอิสระ จึงจำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขการใช้จ่ายไว้ตามร่างมาตรานี้ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายกำหนดให้กรณีที่กองทุนมีเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากช่องทางอื่น เช่น เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็น เงินที่ได้รับจากค่าปรับตามกฎหมาย ไม่เพียงพอต่อการบริหารกองทุน คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจกำหนดให้นำดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินกองทุนที่มาจากเงินค่าสมาชิก เงินสะสม และเงินสมทบ ดังกล่าว เป็นค่าใช้จ่ายบริหารกองทุนได้ไม่เกินร้อยละสามของดอกผลดังกล่าวในแต่ละปี ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และเป็นหลักประกันความต่อเนื่องและยั่งยืนในการจัดสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่แรงงานอิสระ

-ร่างมาตรา ๗๙ ควรให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มเติมในการบริการจัดการรายได้ทรัพย์สินของกองทุนให้เพิ่มขึ้นและนำผลกำไรไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปพิจารณายกร่างกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ร่างมาตรา ๘๔ เสนอเพิ่มค่าสมาชิกของกองทุนฯ ของผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยเทียบเคียงประกันสังคม มาตรา ๔๐ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๘๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนเป็นรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินปีละ ๗๒๐ บาท อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎกระทรวงต่อไป

-ร่างมาตรา ๙๐ เสนอให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนแตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจ ควรให้กำหนดอัตราเงินสมทบแตกต่างกันตามประเภทของงาน และเสนอให้พิจารณาอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนไม่เกินร้อยละ ๑.๕ ของค่าตอบแทนที่ได้รับ แต่ไม่เกินเดือนละ ๑๕๙ บาท พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๙๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งในวรรคสองของร่างมาตรา ๙๐ ได้กำหนดให้การออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจได้ ประกอบกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบจะต้องมีการกำหนดอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าบริการที่เรียกเก็บโดยออกเป็นกฎกระทรวง อย่างไรก็ตาม จะนำข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎกระทรวงตามร่างมาตราดังกล่าวต่อไป

-ร่างมาตรา ๙๑ เสนอให้คนขับเป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินสะสมจากค่าตอบแทนด้วยตนเอง หลังจากขึ้นทะเบียนแล้วจะทำให้คนขับสามมารถจัดสรรรายได้สำหรับการใช้จ่ายที่จำเป็นและส่วนที่ต้องการจะสมทบเข้ากองทุนได้ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างมาตรา ๙๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทำหน้าที่หักเงินสะสมจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าตอบแทนส่งเข้ากองทุนเป็นรายเดือน จะทำให้กระบวนการการนำส่งเงินเป็นระเบียบและมีความสะดวก ผู้ประกอบธุรกิจไม่ต้องให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีความยุ่งยากในการทำรายการการนำส่งเงินเอง ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและทำให้การจัดการทางการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะทำให้สามารถควบคุมและตรวจสอบการนำส่งเงินได้ตามกฎหมายและนโยบายที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยรักษาความเป็นส่วนตัวทั้งด้านผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในด้านการเงินที่จะไม่ถูกเปิดเผยต่อผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ ๑๒ หมวด ๗ พนักงานตรวจแรงงานอิสระ (ร่างมาตรา ๑๐๙ - มาตรา ๑๑๔) กำหนดหน้าที่และอำนาจของพนักงานตรวจแรงงานอิสระ เนื่องจากไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว และได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มีความเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๑๓ หมวด ๘ บทกำหนดโทษอาญา และมาตรการปรับเป็นพินัย (ร่างมาตรา ๑๑๕ - มาตรา ๑๒๔) ที่มีผู้ให้ความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าวว่า กรณีการลงโทษควรคำนึงถึงผลที่ตามมาเนื่องจากกลุ่มแรงงานอิสระเป็นกลุ่มแรงงานกลุ่มจำนวนมาก ดังนั้น จะส่งผลกระทบต่อสังคมและสภาพเศรษฐกิจ พิจารณาแล้ว เห็นว่า บทกำหนดโทษมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้บังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ โดยในการกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพความผิด การกระทำความผิดและฐานะของผู้กระทำความผิด เพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควรหรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยกำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิดที่มีความร้ายแรง ส่วนกรณีความผิดทั่วไปกำหนดให้มีการใช้มาตรการปรับเป็นพินัย

ประเด็นที่ ๑๔ บทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๑๒๕ - มาตรา๑๓๑) เนื่องจากไม่มีผู้ให้ข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว และได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดบทเฉพาะกาลมีความเหมาะสมแล้ว

ประเด็นที่ ๑๕ ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีความเห็นและข้อสังเกตในประเด็นดังกล่าว ดังนี้

-ควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและขับเคลื่อนกฎหมายดังกล่าว ให้เห็นผลที่เป็นรูปธรรม โดยออกเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือมีสถานะเทียบเท่ากรม เพื่อรองรับการดูแลแรงงานอิสระที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต และเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรอบของการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบันแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งเสริมคุ้มครองในเรื่องเสรีภาพการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กร การส่งเสริมด้านการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพการสร้างรายได้ หลักประกันทางสังคม รวมถึงความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น

-ส่งเสริมการวางแผนทางด้านการเงินที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้แรงงานอิสระมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ภารกิจการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ควรกระจายให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานต่าง ๆ ประกอบด้วย ภารกิจการส่งเสริมการมีงานทำให้กับแรงงานอิสระ (กรมการจัดหางาน) ภารกิจพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอิสระ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) ภารกิจการคุ้มครอง ยื่น

คำร้องทุกข์ร้องเรียน และฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) ภารกิจกิจส่งเสริมประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคม) ภารกิจส่งเสริมการขึ้นทะเบียน รวมกลุ่มรวมตัว จัดตั้งองค์กร และบริหารกองทุน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน) และควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. เป็นการเฉพาะภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ควรมีการสำรวจความคิดเห็นแรงงานอิสระทุกกลุ่ม ว่ามีความต้องการจริงๆ หรือต้องการให้ช่วยเหลือ/สนับสนุนในประเด็นใดบ้าง และให้มีครอบคลุมกลุ่มอาชีพอิสระทุกกลุ่ม พิจารณาแล้ว เห็นว่าตามร่าง พ.ร.บ.มาตรา ๘ วรรคสาม ได้กำหนดให้มีการสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระ และให้นำผลการสำรวจมาจัดทำรายงานและกำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมแล้ว นอกจากนั้นในการสำรวจกฎหมายยังกำหนดให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสถิติด้วยแล้ว

-อาจมองในมุมมองเรื่องรายได้ การหักเงินเพื่อเข้ากองทุนกลุ่มแรงงานนอกระบบนี้และการจ่ายภาษีให้สัมพันธ์กัน รวมถึงการบริหารกองทุนที่หักเพื่อความเป็นธรรม พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ควรระบุกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่ง พิจารณาแล้ว เห็นว่าบทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยและออกคำสั่งมีหลายมาตราที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในแต่ละเรื่องได้มีการกำหนดไว้เหมาะสมแล้ว

-อาจต้องทบทวนพระราชบัญญัติเกี่ยวกับศาลแรงงานในส่วนของการจัดตั้งและการพิจารณาคดีเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการคุ้มครองแรงงานอิสระในร่างฉบับนี้ พิจารณาแล้ว เห็นว่าพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๗) กำหนดรอบคลุมกฎหมายต่าง ๆ ที่บัญญัติในภายหลังแล้ว จึงไม่จำต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว

-ควรมีการตั้งองค์กรและกรรมการขึ้นมาดูแลแรงงานอิสระในแต่ละสาขาอาชีพ พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ร่างมาตรา ๖๘ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

-ควรส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล คำนึงถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่แรงงานอิสระพึงได้รับ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และควรมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม และความเป็นธรรมในการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ พิจารณาแล้ว เห็นว่า ในร่างมาตรา ๗ ได้กำหนดหลักการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเรื่องดังกล่าวไว้ครอบคลุมแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเสรีภาพในการรวมตัวจัดตั้งองค์กร การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การได้รับสิทธิประโยชน์ และความคุ้มครองในการสร้างอำนาจต่อรองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงานการพัฒนาทักษะอาชีพ รวมถึงการมีหลักประกันทางสังคม มีความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-เกี่ยวกับขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแรงงานอาชีพอิสระ บางกลุ่มอาชีพอาจจะไม่เข้าใจวิธีการขึ้นทะเบียน โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรม อาจจะมีการทำความเข้าใจตามแหล่งชุมชนก่อนเพื่อให้มีการรับรู้ที่เหมือนกัน และการร่วมกลุ่มอาชีพอิสระต่างๆ อยากให้มีการจัดตั้งองค์กรหลักตามกฎหมายที่กำกับดูแลหลักแล้วกระจายลงกลุ่มอาชีพ กลุ่มอาชีพตามภูมิภาค ตามจังหวัด และมีช่องทางในการเข้าถึงบริการของกลุ่มแรงงานอิสระและกึ่งอิสระ ควรเป็นช่องทางที่เข้าถึงง่าย ซึ่งควรแบ่งเป็น ๒ กลุ่มที่ชัดเจน คือกลุ่มที่ใช้

เทคโนโลยี และกลุ่มที่ไม่ใช่เทคโนโลยี และควรมีการประชาสัมพันธ์ อธิบายสื่อสารแบบเข้าใจง่าย และการขึ้นทะเบียนแรงงาน ควรระบุความรู้ความสามารถให้ชัดเจนและทำบัญชีไว้เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบและสามารถติดต่อรับทำงานได้โดยสะดวก ควรใช้แพลตฟอร์มช่วยอำนวยความสะดวกให้ที่แรงงานสามารถลงทะเบียนได้ง่าย ควรมีการจัดทำแอพพลิเคชั่น เพื่อใช้ในการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยภาครัฐและแรงงานอิสระ พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะดังกล่าว ไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้กระทรวงแรงงานได้เตรียมการเพื่อจัดทำโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวแล้ว และปัจจุบันกระทรวงแรงงานอยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาแอพลิเคชันการขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระเพื่อรองรับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวด้วยแล้ว

-ต้องการให้แรงงานอิสระให้รวมไปถึง พนักงานจ้างเหมาบริการในหน่วยงานของรัฐ เพราะแรงงานกลุ่มนี้ไม่เข้าถึงสวัสดิการประกันสังคม และไม่มีหลักประกันในการทำงานที่มั่นคง พิจารณาแล้วเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๙ กำหนดนิยามผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้ว่า เป็นผู้ประกอบอาชีพซึ่งไม่มีนายจ้าง ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๑) -(๗) เช่น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างหรือให้บริการ ซึ่งเมื่อพิจารณาสัญญาหรือข้อตกลงของการทำงานของพนักงานจ้างเหมาบริการ หากมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของพนักงานจ้างเหมาบริการดังกล่าวก็ย่อมเป็นแรงงานอิสระตามร่างพระราชบัญญัตินี้

-ควรมีใบรับรองอาชีพ เช่น การทำเบเกอรี่ ถ้าได้มาพัฒนาฝีมือกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะมีใบรับรอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคได้เพิ่มขึ้นว่าจะได้บริโภคของดีมีคุณภาพ ร้านได้มาตรฐาน พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ในการกำหนดนโยบายและแนวทาง ควรกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและข้อเรียกร้องแรงงานแรงงานอิสระ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และไม่ควรกำหนดนโยบายและแนวทางที่เป็นการจำกัดสิทธิในการเจรจาต่อรองของแรงงาน พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงบริการฯ ข้อมูลข่าวสาร สิทธิขั้นพื้นฐาน พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ควรให้มีการรวมกลุ่มแรงงานโดยแบ่งตามความถนัดและมีการอบรมให้ความรู้ตามความถนัดนั้นเป็นระยะๆแรงงานที่ได้จะได้มีคุณภาพ พิจารณาแล้ว จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคมเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ พิจารณาแล้ว เห็นว่า แรงงานอิสระสามารถขึ้นทะเบียนประกันสังคมเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ได้ตามความสมัครใจ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อาจเขียนกำหนดบังคับให้แรงงานอิสระต้องสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

-อยากเพิ่มคุณค่าของผู้ประกอบอาชีพนี้ โดยมีการออกใบอนุญาตโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้มีคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ ยกระดับความเป็นมืออาชีพ และเป็นการคุ้มครองไม่ให้ถูกแย่งงานจากบุคคลอื่น พิจารณาแล้ว เห็นว่า การกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตการประกอบอาชีพแม้จะมองว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานคุณภาพสำหรับผู้ประกอบอาชีพให้รักษาความสามารถและคุณภาพของบริการหรือสินค้าที่ได้มาตรฐาน ซึ่งการจะกำหนดให้อาชีพใดๆ ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนประกอบอาชีพถือเป็นข้อจำกัดในเสรีภาพของบุคคล และเนื่องจากมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมทางอาชีพ การขอใบอนุญาตอาจต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายทางการเงินมากขึ้นซึ่งจะเป็นภาระด้านการเงินทั้งภาครัฐในการบริหารจัดการ และภาระ

สำหรับตัวผู้ประกอบอาชีพเอง นอกจากนี้ความซับซ้อนในกระบวนการขอใบอนุญาตที่อาจทำให้ผู้ที่สนใจมีความยุ่งยาก อาจสร้างการกีดกันในการเข้าถึงอาชีพใหม่ ๆ ทำให้การเข้าร่วมตลาดแรงงานเป็นไปได้ยาก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันผู้ประกอบอาชีพอิสระบางประเภทมีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับใบประกอบวิชาชีพอยู่แล้ว เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระตามมาตรา ๙ (๖) ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระที่มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้น เช่น ทนายความ แพทย์ วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี เป็นต้น

-การตีกรอบการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระยังแคบเกินไปและไม่สอดคล้องกับสภาพการทำงานในปัจจุบัน ควรส่งเสริมให้ได้รับสิทธิจากกองทุนประกันสังคม เสนอให้กระทรวงแรงงานพิจารณาการใช้และปรับปรุงระบบประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ ที่มีอยู่ และเสนอให้ขยายความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานกึ่งอิสระผ่านระบบประกันสังคม พิจารณาแล้ว เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ในร่างมาตรา ๖ กำหนดให้การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ไม่ตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่แรงงานอิสระจะได้รับตามกฎหมายอื่น ซึ่งหากแรงงานอิสระประสงค์จะสมัครเข้าระบบประกันสังคมมาตรา ๔๐ ก็สามารถกระทำได้ อย่างไรก็ตามสิทธิประโยชน์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการให้ความคุ้มครองทางสังคมแก่แรงงานอิสระซึ่งมีลักษณะเป็นการเฉพาะแล้ว และวัตถุประสงค์ของกองทุนประกันสังคม กับกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีวัตถุประสงค์และสิทธิประโยชน์ที่จะให้แก่สมาชิกในรูปแบบที่แตกต่างกัน

**๗. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย**

ในการนี้กระทรวงแรงงาน โดยสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้นำผลการรับฟังความคิดเห็นมาพิจารณาจัดทำและปรับปรุงร่างกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วยแล้ว ดังนี้

**สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. ....**
**ระหว่างวันที่ ระหว่างวันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ถึง ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖**

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| ๑. ความคิดเห็นต่อชื่อร่างพระราชบัญญัติ | - | - | - |
| ๒. ความคิดเห็นต่อวันใช้บังคับ ที่กำหนดให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระบทบัญญัติหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ส่วนที่ ๑ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและบทบัญญัติหมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ มาตรา ๘๔ - ๑๐๘ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒) | | -เสนอให้ระยะเวลาการมีผลบังคับใช้กฎหมายไม่น้อยกว่า ๑๘ เดือน นับถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา | -เห็นว่า วันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดวันใช้บังคับแบ่งออกเป็นสองกรณี คือ กรณีบทบัญญัติทั่วไปกำหนดวันใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เพื่อให้กฎหมายมีผลใช้บังคับได้รวดเร็วยิ่งขึ้น และยกเว้นกรณีบทบัญญัติหมวด ๓ หมวด ๔ หมวด ๖ บางมาตราให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เนื่องจากในการดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าวต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมการเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายในด้านต่าง ๆ เช่น บุคลากร สถานที่ งบประมาณ การประชาสัมพันธ์รวมถึงการเตรียมออกกฎหมายลำดับรองเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย |
| ๓. บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓) | -ร่างมาตรา ๓ ในคำนิยามควรระบุให้ชัดเจนว่าหมายถึงบุคคลใด ควรยกตัวอย่างว่ามีลักษณะอย่างไร และระบุมาตราเพื่อมิให้ตีความแตกต่างกัน | -คำนิยาม “แรงงานอิสระ” ควรกำหนดให้สอดคล้องกับคำนิยาม “แรงงานนอกระบบ” ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ | -เห็นว่า การกำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว ครอบคลุมหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้แล้ว การกำหนดถ้อยคำ “แรงงานนอกระบบ”เป็น“แรงงานอิสระ” เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะหรือสภาพ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | การทำงานของแรงงานตามร่างพระราชบัญญัตินี้ที่มีอิสระในการทำงาน เนื่องจากความหมายของ “แรงงานนอกระบบ” (Informal Workers) ในอนุสัญญาหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization หรือ ILO) ไม่ปรากฏว่ามีการกำหนดความหมายของคำว่า “แรงงานนอกระบบ” (Informal Workers) ไว้ แต่มีการกำหนดให้คำว่า “เศรษฐกิจนอกระบบ”(Informal Economy) หรือ“ภาคนอกระบบ”(Informal Sector) หมายถึง กิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ไม่ได้อยู่ภายใต้ระบบการคุ้มครองแรงงานโดยกระทรวงแรงงานได้กำหนดคำนิยาม “แรงงานนอกระบบ” ไว้ในแผนปฏิบัติการด้านการบริหารจัดการแรงงานนอกระบบ (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) หมายถึง ผู้มีงานทำที่ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม อย่างไรก็ดี “แรงงานนอกระบบ” ไม่ได้หมายความว่าจะเป็นแรงงานที่ไม่อยู่ภายใต้ระบบใด ๆ เลย หากแต่มีระบบการทำงานที่มีลักษณะหรือสภาพการทำงานที่เป็นอิสระมากกว่า “แรงงานในระบบ” ประกอบกับเมื่อมีกฎหมายส่งเสริมและคุ้มครองตามร่าง |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | พระราชบัญญัตินี้แล้ว ดังนั้น การใช้ถ้อยคำ “แรงงานนอกระบบ” เป็น “แรงงานอิสระ” จึงเป็นการสอดคล้องกับลักษณะหรือสภาพการทำงานที่แท้จริงของแรงงานประเภทนี้ |
| | | -เสนอกำหนดนิยาม “ค่าบริการ” ที่เรียกเก็บให้ชัดเจน<br>-เสนอให้กำหนดนิยามคำว่า“ค่าตอบแทน” และ“ค่าตอบแทนพิเศษ”ให้ชัดเจน | -เห็นว่ากำหนดนิยามดังกล่าวเหมาะสมแล้ว โดยนิยาม“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับเพื่อตอบแทนการทำงานผ่านผู้ประกอบธุรกิจ ไม่ว่าจะได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบการ หรือผู้บริโภคก็ตาม อันเป็นการสอดคล้องกับหลักการตามอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๕ ว่าด้วยการคุ้มครองค่าจ้าง (The Protection of Wages Convention, ๑๙๔๙) ที่กำหนดให้การจ่ายค่าจ้างต้องจ่ายเป็น “เงิน” เท่านั้น ห้ามจ่ายในรูปแบบอื่น และกำหนดนิยามคำว่า “ค่าตอบแทนพิเศษ” และ “ค่าบริการ” เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดมาตรการคุ้มครองแรงงานอิสระให้ได้รับผลตอบแทนที่เป็นธรรม (Fair Reward) ที่ถือว่าเป็นหลักการสำคัญตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเข้าองค์ประกอบลักษณะการจ้างทำของ จึงควรได้รับการยกเว้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้ | -การทำงานของอาชีพกึ่งอิสระที่ประกอบด้วยนิติสัมพันธ์ระหว่างผู้เสนอสินค้าหรือบริการหรือผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยมีผู้ประกอบธุรกิจเป็นสื่อกลางในการดำเนินการ โดยข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการนี้ไม่มีลักษณะเป็น “สัญญาจ้างแรงงาน” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ “สัญญาจ้าง” ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน รวมทั้ง “สัญญาจ้างทำของ” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และแม้ว่าผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีความเป็นอิสระในการรับงานและมีสิทธิเลือกช่วงระยะเวลาการทำงานด้วยตนเอง รวมทั้งมีสิทธิที่จะรับหรือปฏิเสธงานที่รับการเสนอเมื่อไรก็ได้ด้วยเช่นกัน แต่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามเงื่อนไขที่ผู้ประกอบธุรกิจกำหนดไว้ จึงไม่ได้มีความเป็นอิสระในการทำงานในลักษณะของสัญญาจ้างทำของโดยทั่วไป |
| | | -เสนอปรับปรุงนิยาม “ผู้ประกอบการ” ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากคำดังกล่าวอาจทำให้เกิดความสับสนระหว่างผู้ประกอบการที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจร้านอาหารและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ | -เห็นว่า นิยามตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความชัดเจนแล้ว |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| ๔. ความคิดเห็นต่อ หมวด ๑ บททั่วไป (มาตรา ๕ - มาตรา ๑๓) | | -ร่างมาตรา ๗ (๕) ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องเข้าระบบประกันสังคมเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ | -เห็นว่า การกำหนดรายละเอียดตามร่างมาตรา ๗(๕) ที่กำหนดให้การส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต้องคำนึงถึงหลักการการให้แรงงานอิสระมีหลักประกันทางสังคมฯ มีความเหมาะสมแล้ว โดยร่างมาตราดังกล่าวเป็นการกำหนดเกี่ยวกับหลักการของการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และโดยที่วัตถุประสงค์ของกองทุนประกันสังคมกับกองทุนตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์และสิทธิประโยชน์ที่จะให้แก่สมาชิกกองทุนแตกต่างกัน |
| | | -ร่างมาตรา ๙ ผู้ประกอบอาชีพอิสระ (๑) - (๕) ควรนำไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวงตาม (๗) ทั้งหมด | -เห็นว่า การกำหนดรายละเอียดผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา ๙ มีความชัดเจนเหมาะสมแล้ว |
| | | -ร่างมาตรา ๑๒ เสนอให้บรรดาคดีที่เกิดจากข้อพิพาทอยู่ในเขตอำนาจของศาลแพ่ง | -เห็นว่า การให้คดีอยู่ในเขตอำนาจศาลแรงงานมีความเหมาะสมแล้ว เนื่องจากเป็นคดีเกี่ยวกับด้านแรงงานที่มีความพิเศษแตกต่างจากคดีแพ่งหรือคดีอาญาทั่วไปและส่วนใหญ่จะเป็นข้อพิพาทระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ซึ่งมีความแตกต่างกันในทางเศรษฐกิจ อำนาจในการต่อรอง ความรู้และสถานะทางสังคม จึงกำหนดให้ศาลแรงงานเป็นศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาคดีโดยผู้พิพากษาซึ่งเป็นผู้มีความรู้และ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ความเข้าใจในปัญหาแรงงานร่วมกับผู้พิพากษาสมทบ และกระบวนการพิจารณาคดีในศาลแรงงานมีลักษณะพิเศษ มีการเปิดโอกาสให้คู่ความซึ่งนำคดีไปสู่ศาลสามารถดำเนินคดีได้ด้วยตนเอง และการดำเนินคดีในศาลแรงงานนั้นเป็นไปอย่างประหยัด การยื่นคำฟ้อง ตลอดจนการดำเนินกระบวนพิจารณาใด ๆ ในศาลแรงงานจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระค่าฤชาธรรมเนียม โจทก์อาจยื่นคำฟ้องเป็นหนังสือหรือมาแถลงข้อหาด้วยวาจาต่อหน้าศาลก็ได้ โดยศาลมีอำนาจสอบถามตามที่จำเป็น และศาลแรงงานมีอำนาจเรียกพยานหลักฐานมาสืบได้เองตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมในอันที่จะให้ได้ความแจ้งชัดในข้อเท็จจริงแห่งคดี ในการสืบพยานไม่ว่าจะเป็นพยานที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลแรงงานเรียกมาเองให้ศาลแรงงานเป็นผู้ซักถามพยาน ตัวความหรือทนายความจะซักถามพยานได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากศาลแรงงาน โดยให้ศาลแรงงานนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่ต้องเลื่อน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นที่สำคัญและศาลแรงงานจะเลื่อนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินเจ็ดวัน เพื่อให้คดีเสร็จโดยรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ได้กำหนดให้ศาลแรงงานเป็นศาลที่มีอำนาจในการพิจารณาคดี จึงทำให้ประชาชนสามารถดำเนินคดีได้โดยสะดวก ประหยัด รวดเร็ว เสมอภาค และเป็นธรรม และทำให้คู่ความมีโอกาสประนีประนอมยอมความและสามารถกลับไปทำงานร่วมกันโดยไม่เกิดความรู้สึกเป็นอริต่อกัน อีกทั้งยังมีการยกเว้นขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ ที่บัญญัติในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหลายกรณีด้วยกันเพื่อให้เกิดความคล่องตัวยิ่งขึ้น |
| | | -ร่างมาตรา ๑๐ กำหนดนิยามของคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ”ให้ชัดเจน | -เห็นว่า นิยามตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความชัดเจนแล้ว |
| | | -ร่างมาตรา ๑๑ เสนอให้ศูนย์แท็กซี่และวินควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นการประกอบอาชีพธุรกิจที่ไม่ใช่ธุรกิจบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระกับผู้บริโภค | -รับข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาในการออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตรา ๑๑ |
| | | -ร่างมาตรา ๑๓ เสนอให้ออกรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เข้าข่ายไม่เป็นธรรมต่อผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดให้เป็นอำนาจของศาลแรงงานในการสั่งให้ข้อตกลงหรือเงื่อนไขการให้บริการมีผลใช้บังคับเท่าที่เป็นธรรม อย่างไรก็ตามร่างมาตรา ๔๒ ให้อำนาจคณะกรรมการกำหนดให้ข้อตกลงและ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | เงื่อนไขการให้บริการต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดได้ในกรณีที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีความไม่เป็นธรรมและทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบเกินสมควร |
| ๕. ความคิดเห็นต่อหมวด ๒ สิทธิในการรวมกลุ่มของแรงงานอิสระ<br>(มาตรา ๑๔ - มาตรา ๒๔) | | -ร่างมาตรา ๑๔ เสนอให้การขึ้นทะเบียนผู้ประกอบอาชีพอิสระ โดยไม่มีการจำกัดจำนวน แต่อาจใช้วิธีการอื่นในการรวมกุล่ม จัดกลุ่มตามอาชีพ ตามภาค ตามจังหวัดแทน และการรวมกลุ่มต้องเป็นอาชีพเดียวกันหรือต่างอาชีพได้ ควรขยายความให้ชัดเจน<br>-มาตรา ๑๔ เสนอให้มีการปรับแก้จำนวนสมาชิกขั้นต่ำของการรวมกลุ่มให้มีความเหมาะสม<br>-ร่างมาตรา ๑๔ ควรกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้แรงงานอิสระคนหนึ่งสามารถเป็นสมาชิกกลุ่มแรงงานอิสระได้เพียงกลุ่มเดียวและต้องมีผู้จ้างงานคนเดียวเท่านั้น | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดเพียงจำนวนขั้นต่ำของผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้เพียง ๕ คนขึ้นไป ไม่ได้กำหนดจำนวนขั้นสูงไว้ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้มีการรวมตัวจัดตั้งองค์กรได้ง่าย แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของหลักเกณฑ์การที่จะขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาประกอบการออกกฎหมายลำดับรองต่อไป<br>-ประเด็นที่เสนอให้มีการกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมให้แรงงานอิสระคนหนึ่งสามารถเป็นสมาชิกกลุ่มแรงงานอิสระได้เพียงกลุ่มเดียวและต้องมีผู้จ้างงานคนเดียวเท่านั้น จะเป็นการปิดโอกาสของแรงงานอิสระในการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากแรงงานอิสระอื่นซึ่งมิได้มีลักษณะอาชีพเดียวกัน แต่มีความรู้ความสามารถในด้านอื่นที่อาจให้ความช่วยเหลือหรือเป็นประโยชน์ต่อแรงงานอิสระและในส่วนการยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งก็ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ไม่ได้จำกัดว่าต้องมีลักษณะอาชีพเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อมิให้กระทบต่อเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและขัดต่ออนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ |
| | -ร่างมาตรา ๑๕ ควรยกเลิก (๑) ซึ่งระบุชื่อกลุ่มต้องมีคำว่า “องค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หรือ “องค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” และให้ใช้คำว่า “สหภาพผู้ประกอบอาชีพอิสระ” หรือ “สหภาพผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ” แทน | | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๕ (๑) กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว และสอดคล้องกับเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติที่กำหนดรองรับสิทธิการจัดตั้งองค์กร |
| | | -ร่างมาตรา ๑๖ เสนอให้ปลัดกระทรวงสามารถขยายระยะเวลาได้อีก ๑๕ วัน กรณีการออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร หากมีกรณีจำเป็น | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๖ กำหนดระยะเวลาการพิจารณาออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งการไม่ได้กำหนดให้มีการขยายระยะเวลาการพิจารณาการออกใบสำคัญออกไปจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ยื่นคำขอรับใบสำคัญฯ |
| | | -ร่างมาตรา ๑๘ (๗) เสนอให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระและผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์มมีสิทธิในการเลือกผู้ไกล่เกลี่ย | -เห็นว่าร่างมาตรา ๑๘ (๗) เป็นการกำหนดรับรองสิทธิขององค์กรผู้ประกอบอาชีพอิสระหรือองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ได้รับใบสำคัญจัดตั้งซึ่งกำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ส่วนกรณีเสนอให้มีสิทธิ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | เลือกผู้ไกล่เกลี่ยได้นั้นจะนำไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองที่จะออกตามร่างมาตรา ๔๘ ประกอบร่างมาตรา ๕๓ ต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๑๙ ให้ปลัดกระทรวงยื่นคำร้องต่อศาล เห็นควรแก้ไขเป็น ให้ปลัดกระทรวงหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายยื่นคำร้องต่อศาล | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๑๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว |
| | -ควรใช้คำว่า “สหภาพ” แทน “องค์กร” | -ร่างมาตรา ๒๓ แก้ไขจำนวนขั้นต่ำในการรวมกลุ่มองค์กรผู้ประกอบธุรกิจเป็นสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับจำนวนที่มีในปัจจุบัน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว และสอดคล้องกับหลักการรวมตัวขององค์กรด้านแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ |
| ๖. ความคิดเห็นต่อหมวด ๓ สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระ (มาตรา ๒๕ – มาตรา ๒๖) | | -ร่างมาตรา ๒๕-๒๖ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยอ้างอิงจาก มาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงาน และชราภาพ (หากส่งเงินตามเงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๕-๒๖ กำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้เหมาะสมแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | -มาตรา ๒๕ (๕) ควรแก้ไขเป็น “การเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่มีคุณภาพและ | | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๕ (๕) ที่กำหนดให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระซึ่งได้ขึ้นทะเบียนแล้วมีสิทธิได้รับการส่งเสริม |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | เที่ยงธรรม” | | การเข้าถึงหลักประกันทางสังคมที่เหมาะสมนั้น เป็นการกำหนดถ้อยคำเหมาะสมกับบริบทการใช้ถ้อยคำในร่างมาตราดังกล่าวแล้ว |
| ๗. ความคิดเห็นต่อหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>ส่วนที่ ๑<br>สิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>(มาตรา ๒๗ – มาตรา ๒๙) | | -ร่างมาตรา ๒๗ เสนอสิทธิประโยชน์ควรมีเทียบเท่าหรือไม่ต่ำกว่าสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๔๐ ของกองทุนประกันสังคม และเพิ่มเติมความคุ้มครองและสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยอ้างอิงจาก มาตรา ๓๓ ในระบบประกันสังคม เช่น สิทธิประโยชน์ว่างงานและชราภาพ (หากส่งเงินตามเงื่อนไข) หรืออาจอนุญาตให้นำเงินจากบัญชีเงินรายบุคคลไปใช้แทนการให้กู้ยืมเงิน<br>-มาตรา ๒๗ กำหนดขอบเขตและความหมายของค่าตอบแทนที่เป็นธรรมให้ชัดเจน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๗ กำหนดสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไว้เหมาะสมแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป<br><br>-เห็นว่า ร่างมาตรา ๒๗ (๑) ที่กำหนดสิทธิของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ขึ้นทะเบียนแล้วให้ได้รับความคุ้มครองเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรม (Fair Agreement)และค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (Fair Reward) ซึ่งเป็นการกำหนดถ้อยคำที่ชัดเจนแล้ว ประกอบกับมีการกำหนดบทนิยามคำว่า “ค่าตอบแทน” ไว้แล้วจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดขอบเขตและนิยามคำว่า “ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม” เพิ่มเติมแต่อย่างใด |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๒๗ เสนอให้พิจารณาความซ้ำซ้อนในการจัดสวัสดิการให้แก่ประกอบอาชีพกึ่งอิสระของกองทุน เนื่องจากรถจักรยานยนต์ทุกคันมีหน้าที่ในการซื้อประกันตามพระราชบัญญัติรถยนต์อยู่แล้ว<br><br>-ร่างมาตรา ๒๗ เสนอแนวทางการจัดให้มีประกันภัยอุบัติเหตุขั้นต่ำ ควรรวมถึงประกันภัยค้ำจุนในความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพย์สิน | -จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ข้อสังเกตในเรื่องความซ้ำซ้อนได้ถูกกำหนดให้คำนึงถึงในร่างมาตรา ๒๘ แล้ว ว่าการจัดสิทธิประโยชน์ดังกล่าวให้คำนึงถึงลักษณะของการประกอบอาชีพ ความซ้ำซ้อนกับสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย<br><br>-จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| ๘. ความคิดเห็นต่อหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>ส่วนที่ ๒<br>ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ<br>(มาตรา ๓๐ – มาตรา ๔๖) | | -ร่างมาตรา ๓๑ ไม่ควรให้ภาครัฐมีอำนาจในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการของดิจิทัลแพลตฟอร์ม ซึ่งเป็นการแทรกแซงการประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม<br>-ร่างมาตรา ๓๑ ภาครัฐไม่ควรแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการทำงานของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม รวมทั้งการกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำ<br>-ร่างมาตรา ๓๑ เสนอให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรม | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้วซึ่งการที่กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีอำนาจกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมได้เฉพาะในกรณีที่คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เพียงพอต่อการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขที่เป็นธรรม (Fair |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นผู้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการกำกับดูแลข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการ | Agreement) |
| | | -ร่างมาตรา ๓๒ เสนอให้ใช้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจสอบเอกสารใบอนุญาตและมาตรฐานต่าง ๆ สำหรับผู้ใช้รถจักรยานยนต์เชิงพาณิชย์ของกรมขนส่งทางบกที่มีอยู่แล้ว (ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง แนวทางปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบธุรกิจสินค้าและพัสดุภัณฑ์และอาหารด้วยรถจักรยานยนต์ พ.ศ. ๒๕๖๔)<br>-ร่างมาตรา ๓๒ เสนอให้ไม่กำหนดหน้าที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารชำระภาษีประจำปีซึ่งเป็นการสร้างภาระหน้าที่ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๒ กำหนดไว้เหมาะสม และสอดคล้องกับประกาศกรมการขนส่งทางบกฉบับดังกล่าวแล้ว ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองไม่ให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระกระทำผิดต่อกฎหมาย รวมทั้งคุ้มครองบุคคลภายนอกที่อาจได้รับผลกระทบจากการกระทำความผิดต่อกฎหมายเนื่องจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ อย่างไรก็ดี เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าว ในร่างมาตรา ๓๕ ได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการเปิดเผยหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวกับผู้ประกอบธุรกิจด้วย ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ เพื่อมิให้เป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร |
| | | -ร่างมาตรา ๓๔ เสนอให้กำหนดแนวทางการร่วมรับผิดของผู้ประกอบธุรกิจ กรณีผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระประสบอุบัติเหตุแต่ไม่มีใบอนุญาตขับรถหรือไม่ชำระภาษีประจำปี | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งไม่ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดและเป็นผลให้ผู้ประสบภัยจากรถของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่ได้รับความ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | คุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ต้องร่วมรับผิดกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่เกินวงเงินคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ |
| | | -ร่างมาตรา ๓๕ เสนอให้กระทรวงแรงงานจัดให้มีการสนับสนุนเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบใบอนุญาตขับรถและเอกสารการชำระภาษีประจำปีเท่าที่จำเป็น | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๕ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยได้กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจอาจขอให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการเปิดเผยหรือเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวกับผู้ประกอบธุรกิจด้วย ซึ่งหลักการดังกล่าวสามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจในการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ เพื่อมิให้เป็นการสร้างภาระให้กับผู้ประกอบธุรกิจเกินสมควร |
| | | -ร่างมาตรา ๓๖ เสนอกระทรวงใช้กรอบคิดในการตัดสินค่าตอบแทนที่เหมาะสมและเป็นธรรมภายใต้กฎระเบียบที่กำกับดูแลการเรียกรถโดยสารผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ในปัจจุบัน (ประกาศกระทรวงคมนาคม เรื่อง กำหนดอัตราค่าจ้างบรรทุกคนโดยสารและค่าบริการอื่นสำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔) | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๖ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว การที่ร่างมาตรา ๓๖ วรรคสอง กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนขั้นต่ำได้ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนว่าค่าตอบแทนตามข้อตกลงและเงื่อนไขไม่เป็นธรรมและทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควรก็เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ได้รับค่าตอบแทนที่เป็นธรรม (Fair Reward) เทียบเท่ากับการคุ้มครองค่าจ้างของลูกจ้างตามกฎหมายว่า |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ด้วยการคุ้มครองแรงงาน และสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๕ (Protection of Wages Convention, ๑๙๔๙) อย่างไรก็ตามจะได้นำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตราดังกล่าวต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๓๗ ขอให้แก้ไขอัตราดอกเบี้ยผิดนัดจากการไม่จ่ายค่าตอบแทน ให้มีจำนวนเท่ากับอัตราดอกเบี้ยผิดนัดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๗ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว |
| | | -ร่างมาตรา ๓๘ เสนอให้แก้ไขจำนวนเงินในการหักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของค่าตอบแทนที่ได้รับในแต่ละครั้ง เนื่องจากไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง<br>-ร่างมาตรา ๓๘ ควรหักเงินจากค่าตอบแทนร้อยละ ๒๐ เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระยังมีค่าใช้จ่ายอื่นๆ และการกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจหักเงินได้โดยได้รับความยินยอมจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระควรกำหนดเหตุที่สามารถยินยอมให้หักเงินได้ เพื่อป้องกันมิให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่ง | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๓๘ กำหนดไว้เหมาะสม และสอดคล้องกับหลักการของอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ ๙๕ (Protection of Wages Convention, ๑๙๔๙) แล้ว เนื่องจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระส่วนใหญ่ มีศักยภาพในการต่อรองค่อนข้างน้อย รัฐจึงจำเป็นที่จะต้องให้ความช่วยเหลือโดยกำหนดมาตรการควบคุมไม่ให้ผู้ประกอบธุรกิจมีการหักค่าตอบแทนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นจำนวนมากเกินไปจนอาจไม่เหลือเงินเพียงพอต่อการดำรงชีพ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | อิสระให้ความยินยอมไปโดยเพราะจำยอมหรือเกรงกลัวต่ออำนาจต่อรองที่เหนือกว่า | |
| | | -ร่างมาตรา ๔๐ เสนอให้เพิ่มระยะเวลาการจ่ายค่าตอบแทนเมื่อข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการสิ้นสุดลง | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ |
| | | -ร่างมาตรา ๔๑ ไม่เห็นด้วยกับการนำเงินกองทุนมาจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระตามข้อเรียกร้อง แล้วไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจ เนื่องจากอาจมีเหตุจำเป็นที่บริษัทฯ งดจ่ายเงินหรือจ่ายค่าตอบแทนไม่เต็มจำนวน ซึ่งเกิดจากความผิดของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>-ร่างมาตรา ๔๑ สิทธิไล่เบี้ยตามวรรคสองให้อายุความสิบปีนับตั้งแต่วันที่สำนักงานได้จ่ายเงิน มีข้อคิดเห็นว่าระยะเวลา ๑๐ ปี ค่อนข้างนานไป ควรจะประมาณ ๕ ปี | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจไม่จ่ายเงินค่าตอบแทน ค่าตอบแทนพิเศษ หรือเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ต้องจ่ายภายในเวลาที่กำหนด โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานจ่ายเงินดังกล่าวจากกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พร้อมดอกเบี้ยในระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละสามต่อปี ให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ และมีสิทธิไล่เบี้ยคืนจากผู้ประกอบธุรกิจพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสามต่อปีนับแต่วันที่ได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ โดยสิทธิไล่เบี้ยดังกล่าวมีอายุความสิบปีนับแต่วันที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงานได้จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ซึ่งระยะการ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๔๑ เสนอให้ตั้งเจ้าหน้าที่เฉพาะตรวจสอบหนี้ค้างชำระระหว่างผู้ประกอบธุรกิจกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแต่ละกรณี | ใช้สิทธิไล่เบี้ยเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน (ม.๑๓๕) และกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ม.๑๙๓/๓๐)<br><br>-จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๔๒ เสนอว่าการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการควรมีการมุ่งเน้นและเฉพาะเจาะจงในด้านที่หน่วยงานรัฐมีความกังวล เช่น “การบล็อก” “ความปลอดภัย” “ค่าบริการ” | -กรณีที่ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการไม่เป็นธรรมหรือทำให้ผู้ประกอบธุรกิจได้เปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเกินสมควร คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดให้ข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดและจะมีผลใช้บังคับได้เมื่อนำไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งการกำหนดดังกล่าวก็เพื่อให้ความคุ้มครองผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระให้ได้รับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่เป็นธรรม (Fair Agreement) โดยมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจเหนือกว่าถือโอกาสเอาเปรียบผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระซึ่งมีอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจด้อยกว่าโดยอาศัยข้อตกลงและเงื่อนไข |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๔๒ ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ในการกำหนดข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการเพิ่มเติมด้วย เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ | การให้บริการ อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป<br><br>-แม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการในการพิจารณาเกี่ยวกับข้อตกลงและเงื่อนไขการให้บริการที่ไม่เป็นธรรมนั้น แต่มีกฎหมายกลางเกี่ยวกับการกำกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่รัฐ (บุคคล หรือคณะบุคคล เช่น คณะกรรมการฯ) ไว้แล้วในกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองซึ่งเป็นหลักประกันความโปร่งใส เป็นธรรม และเป็นกลางปราศจากส่วนได้เสียในเรื่องที่ตนปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวในร่างกฎหมายฉบับนี้ |
| | | -มาตรา ๔๖ การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจออกใบสำคัญรับรองการทำงานควรเปิดช่องให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถชี้แจงระยะเวลาการทำงานและลักษณะของงานที่เหมะสมกับรูปแบบการให้บริการของตนเองได้ | -จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๔๙ กฎหมายไม่ควรให้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เนื่องจากเป็นการบริหารจัดการของผู้ประกอบธุรกิจดิจิทัลแพลตฟอร์ม | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาโดยตรง เช่น ปัญหาการหยุดหรือระงับการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ที่ล่าช้า ข้อตกลงเงื่อนไขการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งการกำหนดให้อำนาจให้หน่วยงานรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบสามารถช่วยในการคุ้มครองผู้ใช้บริการหรือลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะในส่วนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ทำงานผ่านแพลตฟอร์ม เพื่อให้มีความเสถียรและปลอดภัยในการให้บริการ รักษาความเท่าเทียมและป้องกันการประมวลผลที่ไม่ยุติธรรม นอกจากนี้ในส่วนของผู้ประกอบธุรกิจแฟลตฟอร์มจะได้รับประโยชน์จากกลไกนี้หลายประการ เช่น สามารถนำมาเพิ่มประสิทธิภาพและความถูกต้องในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ช่วยให้มีสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เป็นธรรมและมีความเท่าเทียม นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือของแฟลตฟอร์มในตลาดและส่งเสริมการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๔๙ เสนอให้ระบุตัวอย่างของผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน กรณีที่เหตุนั้นมีความร้ายแรงที่อาจส่งผลกระทบชีวิตหรือทรัพย์สิน<br>-ร่างมาตรา ๔๙ ขอให้กำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินให้ชัดเจน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งการกำหนดให้กรณีที่มีเหตุมีความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน ผู้ประกอบธุรกิจอาจสั่งระงับการจ่ายงานแก่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระเป็นการชั่วคราวในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ ซึ่งมาตรการดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการรักษาความสงบและความปลอดภัยในสังคม ส่วนข้อเสนอที่เห็นว่าควรกำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินนั้น เห็นว่าเป็นถ้อยคำที่มีความชัดเจนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามจะรับไปพิจารณาจัดทำคำชี้แจง และยกตัวอย่างประกอบการใช้บังคับกฎหมายต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๕๐ เสนอให้ภายใต้เงื่อนไขการรับรองระบบอิเล็กทรอนิกส์และผู้ให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการขนส่งทางบกที่กรมฯ มีสิทธิในการขอให้แพลตฟอร์มนำคนขับออกจากระบบ ในกรณีที่คำสั่งของกรมฯ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง กล่าวคือ คนขับไม่มี | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ความผิด กระทรวงแรงงานอาจจำเป็นต้องมีการกำหนดเงื่อนไขหรือกลไกการตัดสินผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น | |
| ๙. ความคิดเห็นต่อหมวด ๔ ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>ส่วนที่ ๓<br>การไกล่เกลี่ยข้อพิพาทและการดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>(มาตรา ๔๗ – มาตรา ๕๘) | | -ร่างมาตรา ๔๙ กฎหมายไม่ควรให้อำนาจรัฐเข้ามาแทรกแซงการกำหนดหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำงานของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ เนื่องจากเป็นการบริหารจัดการของผู้ประกอบธุรกิจดิจิทัลแพลตฟอร์ม<br>-ร่างมาตรา ๔๙ เสนอให้ระบุตัวอย่างของผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สิน กรณีที่เหตุนั้นมีความร้ายแรงที่อาจส่งผลกระทบชีวิตหรือทรัพย์สิน<br>-ร่างมาตรา ๔๙ ขอให้กำหนดนิยามเหตุแห่งความร้ายแรงอันมีผลกระทบต่อชีวิตหรือทรัพย์สินให้ชัดเจน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๔๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในปัจจุบันที่ยังไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบแก้ไขปัญหาโดยตรง เช่น ปัญหาการหยุดหรือระงับการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ที่ล่าช้า ข้อตกลงเงื่อนไขการให้บริการที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งการกำหนดให้อำนาจให้หน่วยงานรัฐเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสอบสวนหรือตรวจสอบสามารถช่วยในการคุ้มครองผู้ใช้บริการหรือลูกค้าของผู้ประกอบธุรกิจแพลตฟอร์ม โดยเฉพาะในส่วนของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระที่ทำงานผ่านแพลตฟอร์ม เพื่อให้มีความเสถียรและปลอดภัยในการให้บริการ รักษาความเท่าเทียมและป้องกันการประมวลผลที่ไม่ยุติธรรม นอกจากนี้ในส่วนของผู้ประกอบธุรกิจแฟลตฟอร์มจะได้รับประโยชน์จากกลไกนี้หลายประการ เช่น สามารถนำมาเพิ่มประสิทธิภาพและความถูกต้องในการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ช่วยให้มี |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | สภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เป็นธรรมและมีความเท่าเทียม นอกจากนี้ยังช่วยสร้างความน่าเชื่อถือของแฟลตฟอร์มในตลาดและส่งเสริมการปฏิบัติที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่กำหนดไว้ |
| | | -ร่างมาตรา ๕๐ เสนอให้ภายใต้เงื่อนไขการรับรองระบบอิเล็กทรอนิกส์และผู้ให้บริการระบบอิเล็กทรอนิกส์สำหรับรถยนต์รับจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมการขนส่งทางบกที่กรมฯ มีสิทธิในการขอให้แพลตฟอร์มนำคนขับออกจากระบบ ในกรณีที่คำสั่งของกรมฯ ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง กล่าวคือ คนขับไม่มีความผิด กระทรวงแรงงานอาจจำเป็นต้องมีการกำหนดเงื่อนไขหรือกลไกการตัดสินผู้รับผิดชอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม จะนำข้อสังเกตไปประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| ๑๐. ความคิดเห็นต่อหมวด ๕<br>คณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ<br>(มาตรา ๕๙ – มาตรา ๗๐) | | -ร่างมาตรา ๕๙ เสนอให้องค์ประกอบของคณะกรรมการควรเป็นคณะกรรมการระดับชาติที่มีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน และควรเพิ่มคณะอนุกรรมการ ระดับจังหวัด | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตามในส่วนของอนุกรรมการระดับจังหวัด เป็นอำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในการพิจารณาแต่งตั้งตามร่างมาตรา ๖๘ ซึ่งให้อำนาจคณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๕๙ เสนอให้แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการให้ผู้แทนฝ่ายแรงงานและผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบธุรกิจมีจำนวนเท่ากัน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๕๙ (๕) และ (๖) กำหนดองค์ประกอบของกรรมการในคณะกรรมการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระไว้เหมาะสมแล้ว โดย (๕) กำหนดให้มีผู้แทนที่มาจากทั้งผู้ประกอบอาชีพอิสระและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ ซึ่งผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ มีจำนวน ๔ คน นั้นมาจากผู้แทนองค์กรผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจำนวน ๒ คน และผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจำนวน ๒ คน ในขณะที่ผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบธุรกิจตาม (๖) มีจำนวน ๔ คน นั้นมาจากผู้แทนผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๒ คน ผู้แทนองค์กรผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๑ คน ผู้แทนสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๑ คน รวมเป็นผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบธุรกิจ จำนวน ๔ คน เท่ากันกับผู้แทนที่มาจากผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระแล้ว |
| | | -ร่างมาตรา ๖๗ ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างต่อเนื่องทุกปี เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนพลวัตรทางสังคม | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๖๗ ที่กำหนดให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาทบทวนนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระอย่างน้อยทุกห้าปีนั้น กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตาม |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | โลกอยู่ตลอดเวลา | ในร่างมาตรา ๖๗ วรรคสอง ได้กำหนดกรณีที่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปกระทบต่อนโยบายและแนวทางฯ คณะกรรมการจะจัดให้มีการทบทวนก่อนระยะเวลาก็ได้ |
| ๑๑. ความคิดเห็นต่อหมวด ๖ กองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ (มาตรา ๗๑ – มาตรา ๑๐๘) | | -ร่างมาตรา ๗๓ กำหนดมาตรการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกองทุนให้เกิดความโปร่งใสและปกป้องผลประโยชน์ของผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระ<br>-ร่างมาตรา ๗๓ เสนอการให้สินเชื่อควรใช้ประโยชน์จากสถาบันการเงินที่มีอยู่ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและความสามารถ เช่น ธนาคารพาณิชย์<br>-หมวดกองทุนฯ ควรเพิ่มการรายงานสถานการเงินของกองทุนฯ โดยผ่านการตรวจสอบและรับรองจากผู้สอบบัญชีของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน | -ในการบริหารกองทุน มีกลไกคณะกรรมการบริหารกองทุนในการกับกับดูแลบริหารจัดการและติดตามการดำเนินการใช้จ่ายเงิน รวมถึงวางระเบียบเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน นอกจากนี้ร่างกฎหมายยังกำหนดกลไกการตรวจสอบ กำกับดูแลให้การบริการกองทุนเป็นไปด้วยความโปร่งใส อาทิ เช่น ร่างมาตรา ๘๒ กำหนดให้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาจะต้องจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับเงินค่าสมาชิก เงินสะสม ดอกผลต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกสามารถตรวจสอบได้โดยสะดวกตลอดเวลา การบริหารกองทุนตามร่างมาตรา ๘๓ ก็กำหนดให้มีการรายงาน การจัดทำบัญชี การตรวจสอบ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน เป็นต้น ซึ่งตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียนซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่กำหนดให้กองทุนจะต้องถูกตรวจสอบและรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทโดยสำนักงานตรวจ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๗๓ เสนอให้กองทุนไม่มีวัตถุประสงค์ในการให้สินเชื่อแก่แรงงานอิสระ | เงินแผ่นดินทุกรอบปีบัญชีแล้ว จึงไม่จำต้องเขียนกำหนดไว้ในร่าง พ.ร.บ.นี้อีก อย่างไรก็ตามจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎหมายลำดับรองตามร่างมาตราที่เกี่ยวข้องต่อไป<br><br>-เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๓ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เนื่องจากแรงงานอิสระส่วนใหญ่ประสบปัญหาการกู้ยืมเงินเนื่องจากขาดหลักประกัน โดยการที่กองทุนกำหนดให้สามารถนำเงินกองทุนไปให้แรงงานอิสระกู้ยืมเงินได้จะเป็นกลไกที่สำคัญในการที่จะสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพของแรงงานอิสระให้มีความมั่นคงในอาชีพ ช่วยใช้ในบรรเทาความเดือดร้อนในการการดำรงชีพและยังเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้ |
| | | -ร่างมาตรา ๗๔ ควรมีช่องทางให้สามารถนำเงินสมทบตามมาตรา ๗๒ (๗) ซึ่งเป็นเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน มาเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการได้ตามความเหมาะสมและจำเป็น | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๔ ที่กำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายในการบริหารกองทุนฯ ไว้เหมาะสมแล้ว โดยเงินกองทุนที่มาจากเงินค่าสมาชิกที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระจ่ายเข้ากองทุน เงินสะสมที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระจ่ายเข้ากองทุน และเงินสมทบที่ผู้ประกอบธุรกิจจ่ายเข้ากองทุน เป็นเงินที่มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | นำไปใช้จ่ายเพื่อการจัดสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่แรงงานอิสระ จึงจำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขการใช้จ่ายไว้ตามร่างมาตรานี้ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายกำหนดให้กรณีที่กองทุนมีเงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาจากช่องทางอื่น เช่น เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็น เงินที่ได้รับจากค่าปรับตามกฎหมาย ไม่เพียงพอต่อการบริหารกองทุน คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจกำหนดให้นำดอกผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินกองทุนที่มาจากเงินค่าสมาชิก เงินสะสม และเงินสมทบดังกล่าว เป็นค่าใช้จ่ายบริหารกองทุนได้ไม่เกินร้อยละสามของดอกผลดังกล่าวในแต่ละปี ซึ่งเงื่อนไขดังกล่าวจะเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการกองทุน และเป็นหลักประกันความต่อเนื่องและยั่งยืนในการจัดสิทธิประโยชน์และสวัสดิการแก่แรงงานอิสระ |
| | | -ร่างมาตรา ๗๙ ควรให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีหน้าที่และอำนาจเพิ่มเติมในการบริการจัดการรายได้ทรัพย์สินของกองทุนให้เพิ่มขึ้นและนำผลกำไรไปใช้ให้เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของกองทุน | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๗๙ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปพิจารณายกร่างกฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | -ร่างมาตรา ๘๔ เสนอเพิ่มค่าสมาชิกของกองทุนฯ ของผู้ประกอบอาชีพอิสระโดยเทียบเคียงประกันสังคม มาตรา ๔๐ | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๘๔ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว โดยกำหนดอัตราการจ่ายเงินค่าสมาชิกเข้ากองทุนเป็นรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ต้องไม่เกินปีละ ๗๒๐ บาท อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎกระทรวงต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๙๐ เสนอให้กำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนแตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจ<br>-ร่างมาตรา ๙๐ ขอให้กำหนดอัตราเงินสมทบแตกต่างกันตามประเภทของงาน<br>-ร่างมาตรา ๙๐ เสนอให้พิจารณาอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนไม่เกินร้อยละ ๑.๕ ของค่าตอบแทนที่ได้รับ แต่ไม่เกินเดือนละ ๑๕๙ บาท | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๙๐ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว ซึ่งในวรรคสองของร่างมาตรา ๙๐ ได้กำหนดให้การออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนอาจกำหนดให้แตกต่างกันตามลักษณะการให้บริการหรือการประกอบธุรกิจได้ ประกอบกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบจะต้องมีการกำหนดอัตราไม่เกินร้อยละสามของค่าบริการที่เรียกเก็บโดยออกเป็นกฎกระทรวง อย่างไรก็ตาม จะนำข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดอัตราการจ่ายเงินสมทบดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาออกกฎกระทรวงตามร่างมาตราดังกล่าวต่อไป |
| | | -ร่างมาตรา ๙๑ เสนอให้คนขับเป็นผู้ดำเนินการจ่ายเงินสะสมจากค่าตอบแทนด้วย | -เห็นว่า ร่างมาตรา ๙๑ กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจทำหน้าที่หักเงิน |

| ประเด็น ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ตนเองหลังจากขึ้นทะเบียนแล้วจะทำให้คนขับสามมารถจัดสรรรายได้สำหรับการใช้จ่ายที่จำเป็นและส่วนที่ต้องการจะสมทบเข้ากองทุนได้ | สะสมจากค่าตอบแทนที่ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระได้รับทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าตอบแทนส่งเข้ากองทุนเป็นรายเดือน จะทำให้กระบวนการการนำส่งเงินเป็นระเบียบและมีความสะดวก ผู้ประกอบธุรกิจไม่ต้องให้ผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระมีความยุ่งยากในการทำรายการการนำส่งเงินเอง ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและทำให้การจัดการทางการเงินมีประสิทธิภาพมากขึ้น และจะทำให้สามารถควบคุมและตรวจสอบการนำส่งเงินได้ตามกฎหมายและนโยบายที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นยังเป็นการช่วยรักษาความเป็นส่วนตัวทั้งด้านผู้ประกอบธุรกิจและผู้ประกอบอาชีพกึ่งอิสระในด้านการเงินที่จะไม่ถูกเปิดเผยต่อผู้ที่ไม่เกี่ยวข้อง |
| ๑๒. ความคิดเห็นต่อหมวด ๗ พนักงานตรวจแรงงานอิสระ (มาตรา ๑๐๙ - มาตรา ๑๑๔ ) | - | - | - |
| ๑๓. ความคิดเห็นต่อหมวด ๘ โทษอาญา หมวด ๙ มาตรการปรับเป็นพินัย (มาตรา ๑๑๕ – มาตรา ๑๒๔) | -กรณีการลงโทษควรคำนึงถึงผลที่ตามมา เนื่องจากกลุ่มแรงงานอิสระเป็นกลุ่มแรงงานกลุ่มจำนวนมาก ดังนั้น จะส่งผลกระทบต่อสังคมและสภาพเศรษฐกิจ | - | -เห็นว่า บทกำหนดโทษมีความเหมาะสมแล้ว ซึ่งมาตรการดังกล่าวเป็นไปเพื่อให้บังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ โดยในการกำหนดโทษตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีการพิจารณากำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ความผิด การกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิด เพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควรหรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน โดยกำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิดที่มีความร้ายแรง ส่วนกรณีความผิดทั่วไปกำหนดให้มีการใช้มาตรการปรับเป็นพินัย |
| ๑๔. บทเฉพาะกาล<br>(มาตรา ๑๒๕ – มาตรา ๑๓๑) | - | - | - |
| **ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะอื่น ๆ** | -การตีกรอบการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระยังแคบเกินไปและไม่สอดคล้องกับสภาพการทำงานในปัจจุบัน | - | -เห็นว่า กรอบของการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบันแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการส่งเสริมคุ้มครองในเรื่องเสรีภาพการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กร การส่งเสริมด้านการพัฒนาทักษะ ความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพการสร้างรายได้ หลักประกันทางสังคม รวมถึงความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน เป็นต้น |
| | | ๑. ควรให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบและขับเคลื่อนกฎหมายดังกล่าว ให้เห็นผลที่เป็นรูปธรรม โดยออกเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นใหม่หรือมีสถานะเทียบเท่ากรม เพื่อรองรับการ | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ดูแลแรงงานอิสระที่เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต และเกิดประสิทธิภาพในการทำงาน | |
| | | ๒. ส่งเสริมการวางแผนทางด้านการเงินที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้แรงงานอิสระมีความมั่นคงทางการเงินและสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | ๓. ภารกิจการส่งเสริม คุ้มครอง และพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานอิสระ ควรกระจายให้กับหน่วยงานในสังกัดกระทรวงแรงงานต่าง ๆ ประกอบด้วย ภารกิจการส่งเสริมการมีงานทำให้กับแรงงานอิสระ (กรมการจัดหางาน) ภารกิจพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอิสระ (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน) ภารกิจการคุ้มครอง ยื่นคำร้องทุกข์ร้องเรียน และฟ้องร้องเรียกค่าเสียหาย (กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน) ภารกิจกิจส่งเสริมประกันสังคม (สำนักงานประกันสังคม) ภารกิจส่งเสริมการขึ้นทะเบียน รวมกลุ่มรวมตัว จัดตั้งองค์กร และบริหารกองทุน (สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน) และควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม พ.ร.บ. เป็นการ | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | เฉพาะภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน | |
| | | ๔. ควรมีการสำรวจความคิดเห็นแรงงานอิสระทุกกลุ่ม ว่ามีความต้องการจริงๆ หรือต้องการให้ช่วยเหลือ/สนับสนุนในประเด็นใดบ้าง และให้มีครอบคลุมกลุ่มอาชีพอิสระทุกกลุ่ม | -เห็นว่า ตามร่าง พ.ร.บ.มาตรา ๘ วรรคสาม ได้กำหนดให้มีการสำรวจความต้องการของแรงงานอิสระ และให้นำผลการสำรวจมาจัดทำรายงานและกำหนดนโยบายและแนวทางการส่งเสริมแล้ว นอกจากนั้นในการสำรวจกฎหมายยังกำหนดให้ดำเนินการให้ถูกต้องตามมาตรฐานสถิติด้วยแล้ว |
| | | ๕. อาจมองในมุมมองเรื่องรายได้ การหักเงินเพื่อเข้ากองทุนกลุ่มแรงงานนอกระบบนี้และการจ่ายภาษีให้สัมพันธ์กัน รวมถึงการบริหารกองทุนที่หักเพื่อความเป็นธรรม | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | ๖. ควรระบุกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่ง | -เห็นว่า บทบัญญัติในร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดให้ผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยและออกคำสั่งมีหลายมาตราที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในแต่ละเรื่องได้มีการกำหนดไว้เหมาะสมแล้ว เช่น ร่างมาตรา ๑๖ การยื่นคำขอรับใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร ซึ่งกำหนดให้ปลัดกระทรวงออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กรแก่ผู้ยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอและเอกสารดังกล่าว ซึ่งกรณีดังกล่าวเป็นการพิจารณาดำเนินการที่มีกำหนดระยะเวลาชัดเจนแล้ว (๑๕ วัน) หากที่พ้น |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | กำหนดเวลาดังกล่าวแต่ปลัดกระทรวงไม่ออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร หรือในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่งไม่ออกใบสำคัญรับรองการจัดตั้งองค์กร ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลได้ เป็นต้น |
| | | ๗. อาจต้องทบทวนพระราชบัญญัติเกี่ยวกับศาลแรงงานในส่วนของการจัดตั้งและการพิจารณาคดีเพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการคุ้มครองแรงงานอิสระในร่างฉบับนี้ | -พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๘ (๗) กำหนดรอบคลุมกฎหมายต่าง ๆ ที่บัญญัติในภายหลังแล้ว จึงไม่จำต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติดังกล่าว |
| | | ๘. ควรมีการตั้งองค์กรและกรรมการขึ้นมาดูแลแรงงานอิสระในแต่ละสาขาอาชีพ | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ร่างมาตรา ๖๘ กำหนดให้อำนาจคณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ |
| | | ๙. ควรส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระให้ได้รับความเป็นธรรมในการประกอบอาชีพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล คำนึงถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่แรงงานอิสระพึงได้รับ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น<br>๑๐. แรงงานอิสระควรมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการทำงานหรือการประกอบอาชีพ ความปลอดภัยในการทำงาน หลักประกันทางสังคม และ | -เห็นว่า ในร่างมาตรา ๗ ได้กำหนดหลักการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระในเรื่องดังกล่าวไว้ครอบคลุมแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเสรีภาพในการรวมตัวจัดตั้งองค์กร การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต การได้รับสิทธิประโยชน์ และความคุ้มครองในการสร้างอำนาจต่อรองเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการทำงานการพัฒนาทักษะอาชีพ รวมถึงการมีหลักประกันทางสังคม มีความ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ความเป็นธรรมในการทำงานเช่นเดียวกับแรงงานในระบบ | ปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานมีสุขภาวะและคุณภาพชีวิตที่ดี แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | ๑๑. เกี่ยวกับขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแรงงานอาชีพอิสระ บางกลุ่มอาชีพอาจจะไม่เข้าใจวิธีการขึ้นทะเบียน โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรรม อาจจะมีการทำความเข้าใจตามแหล่งชุมชนก่อนเพื่อให้มีการรับรู้ที่เหมือนกัน และการร่วมกลุ่มอาชีพอิสระต่างๆ อยากให้มีการจัดตั้งองค์กรหลักตามกฎหมายที่กำกับดูแลหลักแล้วกระจายลงกลุ่มอาชีพ กลุ่มอาชีพตามภูมิภาค ตามจังหวัด<br>๑๒. ช่องทางในการเข้าถึงบริการของกลุ่มแรงงานอิสระและกึ่งอิสระ ควรเป็นช่องทางที่เข้าถึงง่าย ซึ่งควรแบ่งเป็น ๒ กลุ่มที่ชัดเจน คือ กลุ่มที่ใช้เทคโนโลยี และกลุ่มที่ไม่ใช่เทคโนโลยี และควรมีการประชาสัมพันธ์ อธิบายสื่อสารแบบเข้าใจง่าย<br>๑๓. การขึ้นทะเบียนแรงงาน ควรระบุความรู้ความสามารถให้ชัดเจนและทำบัญชีไว้เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบและสามารถ | -จะนำข้อเสนอแนะ ตามข้อ ๑๑-๑๕ไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานได้เตรียมการเพื่อจัดทำโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวแล้ว และปัจจุบันกระทรวงแรงงานอยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาแอพลิเคชันการขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระเพื่อรองรับการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวด้วยแล้ว |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ติดต่อรับทำงานได้โดยสะดวก<br>๑๔. การขึ้นทะเบียนแรงงานอิสระ ควรใช้แพลตฟอร์มช่วยอำนวยความสะดวกให้ที่แรงงานสามารถลงทะเบียนได้ง่าย<br>๑๕. ควรมีการจัดทำแอพพลิเคชั่น เพื่อใช้ในการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยภาครัฐและแรงงานอิสระ | |
| | | ๑๖. ต้องการให้แรงงานอิสระให้รวมไปถึงพนักงานจ้างเหมาบริการในหน่วยงานของรัฐ เพราะแรงงานกลุ่มนี้ไม่เข้าถึงสวัสดิการประกันสังคม และไม่มีหลักประกันในการทำงานที่มั่นคง | -ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๙ กำหนดนิยามผู้ประกอบอาชีพอิสระไว้ว่า เป็นผู้ประกอบอาชีพซึ่งไม่มีนายจ้าง ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพตาม (๑) -(๗) เช่น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้างหรือให้บริการ ซึ่งเมื่อพิจารณาสัญญาหรือข้อตกลงของการทำงานของพนักงานจ้างเหมาบริการ หากมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ พนักงานจ้างเหมาบริการดังกล่าวก็ย่อมเป็นแรงงานอิสระตามร่างพระราชบัญญัตินี้ |
| | | ๑๗. ควรมีใบรับรองอาชีพ เช่น การทำเบเกอรี่ ถ้าได้มาพัฒนาฝีมือกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จะมีใบรับรอง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคได้เพิ่มขึ้นว่าจะได้บริโภคของดีมีคุณภาพ ร้านได้มาตรฐาน | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th) ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | |
| | | ๑๘. ในการกำหนดนโยบายและแนวทาง ควรกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการและข้อเรียกร้องแรงงานแรงงานอิสระ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการมีส่วนร่วม และไม่ควรกำหนดนโยบายและแนวทางที่เป็นการจำกัดสิทธิในการเจรจาต่อรองของแรงงาน | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ทั้งนี้ ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดกลไกการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้เสียเพื่อนำมาประกอบการจัดทำนโยบายและแนวทางไว้แล้วตามร่างมาตรา ๖๔ วรรคสอง ที่กำหนดให้การจัดทำนโยบายและแนวทางการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระต้องถือหลักการมีส่วนร่วมโดยเปิดโอกาสให้องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบธุรกิจ สภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และนำข้อเสนอแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระที่องค์กรแรงงานอิสระ องค์กรผู้ประกอบธุรกิจ หรือสภาองค์การผู้ประกอบธุรกิจ เสนอแนะตามมาตรา ๑๘ (๔) มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาพิจารณาตั้งแต่เริ่มกระบวนการในการจัดทำนโยบายและแนวทางดังกล่าว |
| | | ๑๙. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุกให้แรงงานนอกระบบเข้าถึงบริการฯ ข้อมูลข่าวสาร สิทธิขั้นพื้นฐาน | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | ๒๐. ควรให้มีการรวมกลุ่มแรงงานโดยแบ่งตามความถนัดและมีการอบรมให้ความรู้ตามความถนัดนั้นเป็นระยะๆแรงงานที่ได้จะได้มีคุณภาพ | -จะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | ๒๑. ควรกำหนดให้แรงงานอิสระต้องขึ้นทะเบียนประกันสังคมเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ | -แรงงานอิสระสามารถขึ้นทะเบียนประกันสังคมเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ได้ตามความสมัครใจ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อาจเขียนกำหนดบังคับให้แรงงานอิสระต้องสมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ได้ แต่อย่างไรก็ตามจะนำข้อเสนอแนะไปประกอบการพิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป |
| | | ๒๒. อยากเพิ่มคุณค่าของผู้ประกอบอาชีพนี้โดยมีการออกใบอนุญาตโดยเฉพาะ ซึ่งจะทำให้มีคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ ยกระดับความเป็นมืออาชีพ และเป็นการคุ้มครองไม่ให้ถูกแย่งงานจากบุคคลอื่น | -การกำหนดให้ต้องมีใบอนุญาตการประกอบอาชีพแม้จะมองว่าเป็นวิธีการที่มีประโยชน์เป็นเครื่องมือในการสร้างมาตรฐานคุณภาพสำหรับผู้ประกอบอาชีพให้รักษาความสามารถและคุณภาพของบริการหรือสินค้าที่ได้มาตรฐาน ซึ่งการจะกำหนดให้อาชีพใดๆ ต้องได้รับใบอนุญาตก่อนประกอบอาชีพ ถือเป็นข้อจำกัดในเสรีภาพของบุคคล และเนื่องจากมีข้อจำกัดในการทำกิจกรรมทางอาชีพ การขอใบอนุญาตอาจต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายทางการเงินมากขึ้นซึ่งจะเป็นภาระด้านการเงินทั้งภาครัฐในการบริหารจัดการ และภาระสำหรับตัวผู้ประกอบอาชีพเอง นอกจากนี้ความ |

| ประเด็น<br>ที่แสดงความคิดเห็น | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ผ่านเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย<br>(http://law.go.th) | ความคิดเห็นและข้อสังเกตจากการรับฟัง<br>ความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ<br>ของกระทรวงแรงงาน (www.mol.go.th)<br>ผ่านช่องทาง Google Sheet และช่องทางอื่นๆ | คำชี้แจง/การนำผลการรับฟังความคิดเห็น<br>มาประกอบการพิจารณาหรือปรับปรุงร่างกฎหมาย |
|---|---|---|---|
| | | | ซับซ้อนในกระบวนการขอใบอนุญาตที่อาจทำให้ผู้ที่สนใจมีความยุ่งยาก อาจสร้างการกีดกันในการเข้าถึงอาชีพใหม่ ๆ ทำให้การเข้าร่วมตลาดแรงงานเป็นไปได้ยาก อย่างไรก็ตามในปัจจุบันผู้ประกอบอาชีพอิสระบางประเภทมีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับใบประกอบวิชาชีพอยู่แล้ว เช่น ผู้ประกอบอาชีพอิสระตามมาตรา ๙ (๖) ผู้ประกอบวิชาชีพอิสระที่มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพนั้น เช่น ทนายความ แพทย์ วิศวกร สถาปนิก นักบัญชี เป็นต้น |
| | | ๒๓. ส่งเสริมให้ได้รับสิทธิจากกองทุนประกันสังคม เสนอให้กระทรวงแรงงานพิจารณาการใช้และปรับปรุงระบบประกันสังคมตามมาตรา ๔๐ ที่มีอยู่<br>๒๔. เสนอให้ขยายความคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมแรงงานกึ่งอิสระผ่านระบบประกันสังคม | -ร่างพระราชบัญญัตินี้ในร่างมาตรา ๖ กำหนดให้การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิประโยชน์ตามกฎหมายนี้ไม่ตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่แรงงานอิสระจะได้รับตามกฎหมายอื่น ซึ่งหากแรงงานอิสระประสงค์จะสมัครเข้าระบบประกันสังคมมาตรา ๔๐ ก็สามารถกระทำได้ อย่างไรก็ตามสิทธิประโยชน์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการให้ความคุ้มครองทางสังคมแก่แรงงานอิสระซึ่งมีลักษณะเป็นการเฉพาะแล้ว และวัตถุประสงค์ของกองทุนประกันสังคม กับกองทุนส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระมีวัตถุประสงค์และสิทธิประโยชน์ที่จะให้แก่สมาชิกในรูปแบบที่แตกต่างกัน |